

Samoupravna dogajanja

Pred nami je poprejšnja obravnava o dopolnitvah samoupravnega sporazuma o združitvi v DO in statutov TOZD ter pravilnika o spodbujanju inovacijskih dejavnosti.

Pri vsej (poplavi) samoupravnih splošnih aktov, samoupravnih sporazumov, družbenih dogovorov ter pri določenem odporu do nenehnega spreminjanja, dopolnjevanja in usklajevanja le-teh, bomo v Stolu v mesecu februarju in marcu le »morali« ugrizniti tudi v to.

1. Dopolnitve samoupravnega sporazuma o združitvi v DO

Dopolnitve vsebujejo predvsem določila o sprejemanju investicijskih odločitev. Poudarjeno je, da morajo biti vse odločitve samoupravnih organov v skladu s temelji plana DO. Dalje je bolj podrobno urejen postopek v zvezi z nastalimi motnjami v poslovanju. Pri tem je DS DO naloženo, da sprejme program ukrepov za odstranitev motenj v poslovanju ter da tekoče spremlja uresničevanje programa.

Dalje se predlaga, da je osnova za delegiranje delegatov v DS DO 70 delavcev, in ne 40 kot doslej, vendar ima tisti tozda, ki ima manj kot 70 delavcev, ne glede na število zaposlenih delavcev, 2 delegata. Z zmanjšanjem števila delegatov v DS DO se poskuša kvantiteta nadomestiti s kvaliteto, torej delavski svet naj bi z zmanjšanjem števila delegatov postal bolj fleksibilen, manjša bi bila možnost nesklepčnosti. To določilo naj bi stopilo v veljavo šele po preteku sedanjega mandata, to je ob novih volitvah delegatov v DS DO.

Naslednje dopolnitve obravnavajo izvršilne organe delavskega sveta DO ter gre v bistvu za prepis sklepa, ki ga je DS DO sprejel ob začetku svojega mandata, ko je s svojim sklepom določil izvršilne organe ter njihovo pristojnost.

Na novo opredeljeno celotno glavje ljudske obrambe in družbene samozaščite skladno z zakonom o ljudski obrambi. Opredeljujejo se skupne naloge s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki se opravljajo na nivoju DO, sestava komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter njegove pristojnosti ter naloge drugih delavcev

pri pripravi in izvajanju splošnega ljudskega odpora.

2. Dopolnitve Statuta tozdiv oz. skupnih služb

Predlaga se uskladitev postopka za imenovanje individualnega poslovodnega organa tozda z novejšo zakonodajo, ki predpisuje sestavo razpisnih komisij, v katerih morajo biti zastopani predstavniki DS, sindikata in družbenopolitičnih skupnosti.

V celoti se nanovo ureja področje ljudske obrambe, v katerem se nanovo urejajo pooblastila DS v zvezi s splošno ljudsko in družbeno samozaščito, sestava komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

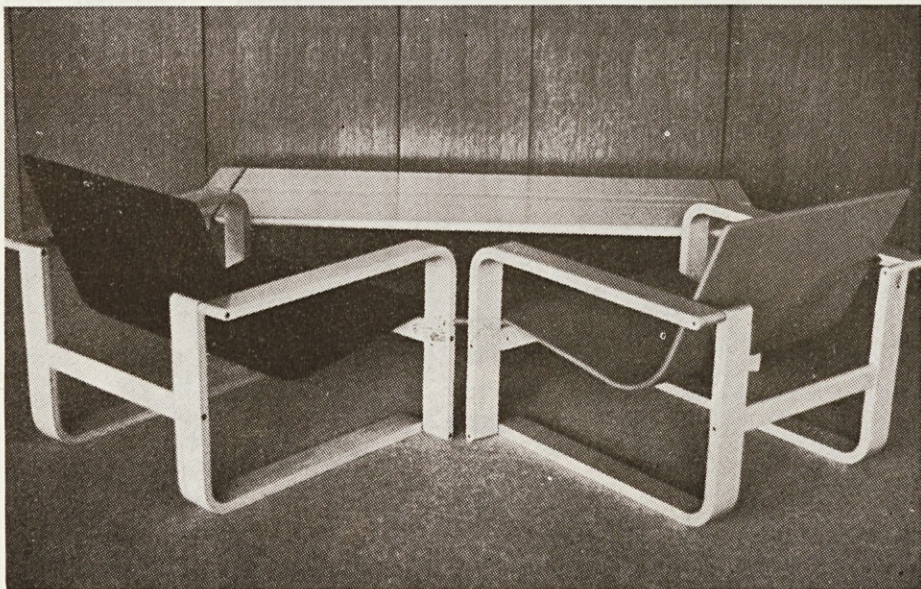
Nadalje se določa postopek v zvezi s sprejemanjem in spremljanjem uresničevanja investicijskih odločitev. Določa se, da je večja investicijska odločitev, za katero sprejemajo odločitve delavci na zboru delavcev tista investicija, ki presega 50 odst. letnega predračuna amortizacije osnovnih sred-

stev. Odločitve o sprejemanju manjših investicij pa sprejema DS tozda. Investicijsko odločitev predlaga delavskemu svetu oz. zboru delavcev izvršilni odbor delavskega sveta tozda, skupaj s strokovnimi službami, ki skupaj tudi spremljajo potek uresničevanja in rezultate investicijskega vlaganja. Kadar niso doseženi pričakovani rezultati investicije, se mora pričeti postopek za ugotovitev odgovornosti posameznih služb ter organov v zvezi s slabšimi rezultati od pričakovanih, ki jih daje investicija.

3. Pravilnik o spodbujanju inovacijske dejavnosti

Delavski sveti tozdiv in skupnih služb so ob zaključku lanskega leta ob sprejemanju gospodarskega načrta za leto 1985 sprejeli določene spremembe sedanjega pravilnika o inovacijah ter z njim določili bolj stimulativno nagrajevanje inovacij. Ta določila vsebuje tudi novi osnutek pravilnika, ki pa poleg tega podrobno ureja tudi postopek sprejemanja inovacijskih predlogov. V času poprejšnje obravnave bodo na zborih delavcev določila pravilnika bolj podrobno predstavljena.

Janko Gedrih

Tokrat L-PROGRAM malo drugače. Z angleškim HABITATOM se dogovarjamo, da bi nekatere izdelke L uvrstili v njihov prodajni program, ki je na voljo na evropskem in ameriškem trgu.

Zdaj je vsa stvar zrela in le še malenkosti bo treba dodati — in upajmo, da se bo tale klubska garnitura L, ki ima nekoliko močnejše elemente, uspešno prodajala na tujem.

900204456

Razvojne možnosti v Unilesu so velike

Delavski svet sozda UNILES je v drugi polovici decembra 1984 obravnaval analizo razvojnih možnosti sozda v obdobju 1986—1990. Uvodničar je na seji poudaril, da predstavlja analiza razvojnih možnosti za to obdobje konkretizacijo dogovorjenih rešitev, ki jih vsebuje dolgoročni plan. Upoštevano je dejstvo, da so se v zadnjem obdobju pogoji gospodarjenja izredno zaostri in so zato tudi zelo spremenjeni razvojni pogoji. O tem pa je zadovoljivo dejstvo, da se razvojna usmeritev, ki usmerja k večjemu konvertibilnem izvozu (tako v proizvodnji kot storitvah) v bistvu postopoma le uresničuje.

Vzroki, da nekateri cilji, opredeljeni v dosedanjih planskih dokumentih, niso bili v celoti realizirani. So predvsem v preslabotni motivaciji delavcev za boljše rezultate dela, preslabo izkoriščanje razpoložljivega znanja; nekatere investicije zaradi administrativnih pogojev niso bile realizirane, še

vedno pa je povezanost med delovnimi organizacijami sozda nezadostna.

Zaradi takih problemov smatrajo predlagatelji, da bo potrebno v sozdu UNILES še bolj usklajeno gospodariti — osnova za to pa morajo biti skupni samoupravni planski akti.

Vedno večja razvitost lesne predelovalne industrije v ostalih republikah in ugotovljene razvojne nujnosti po večjem vključevanju v mednarodno delitev dela je potrebno v naslednjem obdobju kvalitetnejše medsebojno povezovanje in skupno delovanje v okviru sozda, ki bi moral postopoma prevzemati naloge v naslednjih smereh in področjih:

1. Nadalje razvijati samoupravne družbene ekonomske odnose v tem smislu, oz. cilju, da se bodo v združenih organizacijah morali še tesneje medsebojno povezovati in se na ta način še boljše usposobiti v zaostrenih pogojih za boljše gospodarjenje. Podane so možnosti dohodkovnega povezovanja

in da bo te odnose nujno v bodoče še krepiti, razvijati pa jih tudi na novih področjih, tako znotraj sozda, kot s partnerji v reprodukcijski verigi. To velja za odnose skupnega prihodka, skupnega dohodka, za svobodno menjavo dela, pri inženiring poslih, pri skupnih naložbah in firmah ter predstavništvih v tujini s težnjo, da se bodo v sozdu UNILES prvenstveno vključevale OZD iz reproverige in visoko kvalitetni proizvajalci lesno predelovalne industrije. UNILES bo moral imeti odločilnejšo vlogo na osnovi skupno usklajenih interesov pri povezovanju z ostalim delom gospodarstva.

Odnose dohodkovnih povezav proizvodnje — trgovina se mora še naprej urejati s posebnim samoupravnim sporazumom z LESNINO in drugimi DO. Maržni odnos mora prerasti v dohodkovni odnos v končni fazi skupnega prevzemanja rizika glede na vložen sredstva in delo.

2. Skladnejše delovati pri organizaciji proizvodnje in proizvodnih programov v cilju višje stopnje predelave in dvig kvalitete proizvodov, usmeriti se v izdelavo kvalitetnih izdelkov z več raziskovalnega in kvalificiranega dela in s tem doseči višji cenovni razred na svetovnem tržišču.

V naslednjem srednjeročnem obdobju bodo dali večji poudarek razvijanju kompletne ponudbe — kompleksni inženiring ob težnji manjše porabe lesne surovine, večji uporabi lesnih ostankov in nadaljnji zamenjavi lesa ter opreme in domačega znanja, pa tudi z večjo stopnjo sodelovanja z OZD na področju celotne Jugoslavije. V razvojnih možnostih predvidevajo ustanavljanje proizvodno programskih skupnosti, v katerih bi se dogovarjali o obstoječih in bodočih proizvodnih programih, predvsem s stališča specializacije smotrne delitve dela, celovitosti ponudbe in ekonomske učinkovitosti s ciljem, da bo določeno proizvodnjo in proizvode razvijal tisti proizvajalec, ki ima večje primerjalne prednosti za določeno proizvodnjo.

Ob tem pa ne bi smeli pozabiti na izdelavo skupnih planov s kovinsko in tekstilno industrijo za repromaterijale, ki so potrebni za proizvodnjo pohištva, kakor poslovno in dohodkovno povezovanje z gospodarstvom v smeri boljše preskrbe z lesom in lesnimi tvorivi.

Ena od mnogih razvojnih možnosti je sovlaganje v razvoj spremljajoče industrije, kot so primarna predelava lesa, strojne industrije, kovinsko predelovalne industrije in druge in s tem krepiti materialno osnovo za boljše vključevanje v mednarodno delitev dela.

3. Več bi morali skupno odločiti pri investicijah, ki so skupaj dogovorjene glede na spremembo gospodarske sestave lesne industrije in načrtovati take investicije, ki bodo ob skromnih investicijskih sredstvih, ki so na razpolago, dajale čimvečje ekonomske učinke, se pravi vlagati sredstva v take proizvodne programe, za katera obstaja povpraševanje na tujih konvertibilnih tržiščih ob upoštevanju vseh dejavnikov, ki se morajo upoštevati ob načrtovanju investicije.

Poleg naštetih razvojnih možnosti v sozdu pa je nujno upoštevati še:

Po dogovoru z Lesnino iz Ljubljane so v Stolu na praktičnem in strokovnem izobraževanju lesni strokovnjaki iz LR Kitajske. Pri nas bodo ostali do sredine februarja.

Za prihodnjo številko nameravamo napraviti nekoliko širši pogovor s temi sedmimi lesarji in dvema prevajalcema, za sedaj pa objavljamo le nekaj slik in z njihovimi črkami napisan naslov kraja, kjer bo tovarna stolov, v kateri bodo delali in jo vodili.

中國 吉林省 吉林 市 木器 厂

张树松

Naslov je napisal kasnejši direktor te tovarne, zapsili smo ga pa tudi, da je gornje besede napisal v angleščini.
Iilin City, Furniture factory
Iilin province
China

Kitajski lesni delavci se v naši delovni organizaciji usposablajo na najrazličnejših delovnih mestih. Na sliki sta bodoči direktor nove tovarne stolov na Kitajskem in prevajalka v pogovoru pri ing. Dušanu Štefeli. Pogovarjali so se o investicijskih zadevah v naši delovni organizaciji.

— tesnejše sodelovanje in boljše organiziranje skupne nabave pomembnejših surovin in reprovmaterialov ter tesnejšo povezanost v notranji trgovini;

— enotnejše nastopanje pri vključevanju v mednarodno delitev dela in organiziranost zunanje trgovine;

— skupne tržne marketinške raziskave, možnosti plasiranja proizvodnih programov članic sozda ob večjem upoštevanju in vlaganju v razvoj lastnega znanja in designa;

— izgrajevati še naprej enoten poslovno informacijski sistem, kakor do-

seči, da se bo skupno finančno poslovanje še bolj odvijalo preko interne banke;

— skupno organizirati nadaljnje izobraževanje kadrov na področju zunanje trgovine in nadaljnega razvoja kadrov na področju designa, ter predreti z idejo, da je osnovno gibalno nadaljnega razvoja razvoj znanja.

V naslednjem srednjeročnem obdobju pa bodo možne tudi nekatere omejitve, ki so posledica stabilizacijskih ukrepov.

Načrtovalci jih vidijo v zahtevi po povečanju izvoza in zmanjševanju investicijske porabe itd.

Te raznorazne omejitve pa moramo preseči v:

— povečanju izvoza na konvertibilno tržišče;

— hitrejši rasti proizvodnje z boljšim izkoriščanjem obstoječih kapacitet usmerjenih v izvoz, aktiviranje investicij v teku in boljši oskrbi z reprodukcijskim materialom, rezervnimi deli in še v nešteti aktivnostih, ki so pogoj za boljše gospodarjenje.

V tem sestavku sem opisal nekaj razvojnih možnosti za naslednje srednjeročno obdobje, katere je v večjem obsegu sprejel najvišji organ upravljanja v UNILESU.

Peter Plevel

Na prireditvi v zahvalo krvodajalcem

22. dec. 1984 smo se zbrali na prireditvi v dvorani Kulturne skupnosti Kamnik nad kavarno Veroniko v počastitev 40-letnice obnove in delovanja RK Slovenije v samoupravni socialistični družbi in podelitvi priznanj z znaki za večkratne krvodajalce. Poleg dobitnikov znakov, diplom, nagrad in pohval so bili med nami tudi predstavniki skupščine občine in člani delegacije prostovoljnih krvodajalcev iz Doberdoba s predsednikom Jožetom Ferletičem in podpredsednikom Marinom Lakovičem.

Predsednik občinske organizacije RK, dr. Vladimir Breznik je povedal, da je poteklo že 31 let krvodajalstva v Sloveniji in 40 let obnove delovanja RK Slovenije. L. 1954 je bilo v Kamniku 264 krvodajalcev, 1984 pa že 1773, kar je zelo pohvalno. Zahvalil se je dosedanjim krvodajalcem in povabil v naprej še druge.

Sledila je podelitev dveh zlatih, treh srebrnih in štirih bronastih priznanj aktivistom RK, diplom RK Slovenije, občinskega priznanja, priznanj aktivistom mladih članov RK v pomoč starejšim, krajevnim organizaci-

jam RK (tudi KO RK Duplica) in aktivom RK (tudi DO Stol Kamnik). Tudi predsednik skupščine občine Kamnik Anton Ipavc je vsem prizadevnim izrekal čestitke.

Za petintridesetkratno darovanje krvi je dobilo priznanje sedem krvodajalcev, za tridesetkratno štirje, petindvajsetkratno šestnajst, dvajsetkratno šestnajst in za petnajstkratno triinšestdeset krvodajalcev. Ker dejanja govorijo o plemenitosti in delu, bodo to prenašali na mladi rod.

Predstavnik krvodajalcev iz zamejstva je zaželel še veliko uspehov in stikov tudi v naprej.

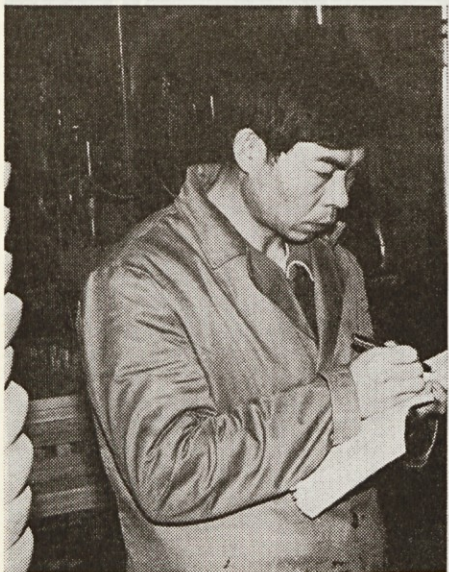
S tem je bil prvi del prireditve zaključen, sledil je kulturni spored. Ob spremljavi Martine Bohte s klavirjem in Alenke Okorn s kitaro se nam je predstavil Janez Majcenovič s petjem, recitirala pa sta Nina in Dušan Osredkar.

Poslovali smo se polni vtisov in zagnanosti za darovanje krvi sočloveku, saj tudi sami ne vemo, kdaj jo bomo potrebovali.

Na prireditvi je bila Tatjana Sivec

Koliko se je les posušil med sušenjem, je mogoče ugotoviti tudi z natančnim tehtanjem. Za kitajskega delavca na sliki zadeva gotovo ni bila tako nova, vendar jo je moral poleg našega, izredno sodobnega načina sušenja z računalniškim krmiljenjem tudi opraviti.

Če se hočeš nečesa zares naučiti in si morda kake potrebne podatke še natančneje zapomniti, potem je potrebno seči po beležki in svinčniku. Tudi ta lesar iz Kitajske, ki je spremljal proizvodnjo v strojni stolarni, je vedel, da bo praktično znanje, ki se mu je tu nudilo na vsakem koraku, pozneje močno potreboval.

DELOVNI KOLEDAR 1985

	Januar	Februar	Marec	April	Maj	Junij	Julij	Avgust	September	Oktober	November	December	SRTI
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6. 7. 1984
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	DS TOZD X01.01 D. 1984.
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	
29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	
30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	
31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	
Skupna št. dni	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	365
Obratovni dnevi	21	22	22	23	21	23	17	20	23	23	20	22	257
Obratovne ure	168	176	176	184	168	184	136	160	184	184	160	176	2056
Kolektivni dopust dni				1	2	2	4	3			3	1	8
Prazniki	2						2						10
Plačani dnevi	23	22	22	(23) 24	23	23	23	23	23	23	23	23	278 (274)
Plačane ure	184	176	176	(184) 192	184	184	184	184	184	184	184	184	2200 (2192)
Del sob. za solid. ski													1
Proste sobote/dnevi	4	2	4	2	4	2	4	4	2	4	3	3	38
Nedelje	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4	4	5	52

Obračun dela sveta KS Duplica za leto 1984 in pogled naprej

Zopet je preteklo eno leto, ki ga sedaj že poznamo in stopili smo v novo, ki pa je še velika neznanka.

Ko delamo obračun za nazaj, vidimo, da zopet ni vse teklo tako kot smo si zamislili.

Dohodek, planiran v višini 7,569.000 din je bil presežen za 12,5 odst. in je znašal 8,517.000 din. Na povečanje je največ vplival dotok iz 1 odst. samopriskpeva zaradi večjega porasta osebnih dohodkov.

Izdatki v približnih zneskih so bili naslednji:

	din
Urejanje okolja	1,067.000
Priključek kanalizacije na kolektor	916.000
Dotacija društvom in organizacijam	1,110.000
Taksa za spremembo namembnosti zemljišča pri OS Duplica	516.000
Stroški delovanja organov KS, CZ, SLO	473.000
Obnova — prestavitve kandelabrov javne razsvetljave	253.000
Rekreacija občanov	181.000
Skupaj	4,516.000

V načrtu za leto 84 smo 2,258.000 din namenili za nakup poslovnega prostora za najbolj potrebno servisno dejavnost, kar naj bi zgradilo gradbeno podjetje Graditelj ob novi trgovini. Nova velika samopostrežnica pa bi stala v kotu ob Ljubljanski cesti in Groharjevi ulici. S to trgovino bo končno urejena zadovoljiva preskrba z živili in drugimi gospodinjskimi potrebščinami.

Ker se gradnja jeseni ni začela, je ta denar ostal neizkoriščen. Pred koncem leta smo dobili zagotovilo, da je v glavnem vsa potrebna dokumentacija za gradnjo pripravljena in bo delo steklo spomladi.

Na podlagi teh zagotovil je svet KS sklenil, da vsa neporabljenega sredstva iz leta 84, to je:

planirana za nakup lokala	2,258.000 din
dohodek nad planom	950.000 din
neizkoriščena rezerva in ostala sredstva	792.000 din
skupaj	4,000.000 din

vloži v ljubljansko banko kot vezano vlogo, da bi se vsaj delno zmanjšal vpliv padanja vrednosti dinarja.

Pod ostalimi neizkoriščenimi sredstvi se skriva tudi 300.000 din, ki jih je krajevna skupnost namenila za vzdrževanje Kulturnega doma, ki spada pod osnovna sredstva DO STOL.

Ker pa kljub nujnim potrebam v lanskem letu ni bilo na objektu nobenih vzdrževalnih del, je denar ostal na našem računu.

Da bi Kulturni dom rešili pred propadanjem, je že v teku dogovor o soudeležbi posameznih uporabnikov pri pokrivanju stroškov vzdrževanja.

Svet KS je predlagal, da bi tekoče vzdrževanje opravljal Stolov tozd tehnične storitve, skrb za večja dela pa bi prevzela KS. Ugotavljanje in pokrivanje stroškov pa naj se opravi vsake pol leta.

Že v letu 1983 smo podjetju za PTT promet plačali 300.000 din za dobavo in postavitev telefonske govornice v Groharjevi ulici. Takrat je bilo objavljeno, da jo bodo postavili v oktobru istega leta. Iz tega ni bilo nič. Na vsa našeta vprašanja in urgence v lanskem letu smo vedno dobili odgovor, da dobimo govornico takoj, ko bodo dobili telefonske aparate.

Za letošnje leto planirani dohodek presega 10,000.000 din, brez prej omenjene vezane vloge in pripadajočih obresti.

To je sicer velik denar, vendar pa veliko premajhen, da bi lahko izdatneje finančno podprli reševanje dveh velikih problemov v našem kraju.

Največji je dograditev šole, da bi bila v njej popolna osemletka, ne pa, da je še vedno pri več kakor 500 učencih v prvih štirih razredih, štirirazredna podružnica. Kot mi je znano, je lansko jesen znašal predračun za to gradnjo okoli 200,000.000 din.

Drugi problem, ki pa se nanaša na telefon, pa je v tem, da ni mogoče ne na Duplici in ne v Kamniku noben telefonski priključek več, čeprav nas je precej takih, ki smo na telefon naročeni že 10 let.

Prostor za novo pošto in telefonsko centralo je že več let določen in sicer v vogalu med Ljubljansko cesto in

ulico Matije Blejca. Nekaj se na tem že dela, in v občinskem delegatskem glasilu 1/85 smo lahko prebrali, da znaša predračun za pošto in centralo 150,000.000 din in bi bila lahko zgrajena šele do leta 1990.

Število prebivalcev je že okoli 4500, tako, da se že govori, da je Duplica—Bakovnik drugo največje mesto v naši občini in je treba poiskati vse možnosti za čimprejšno rešitev opisanih problemov.

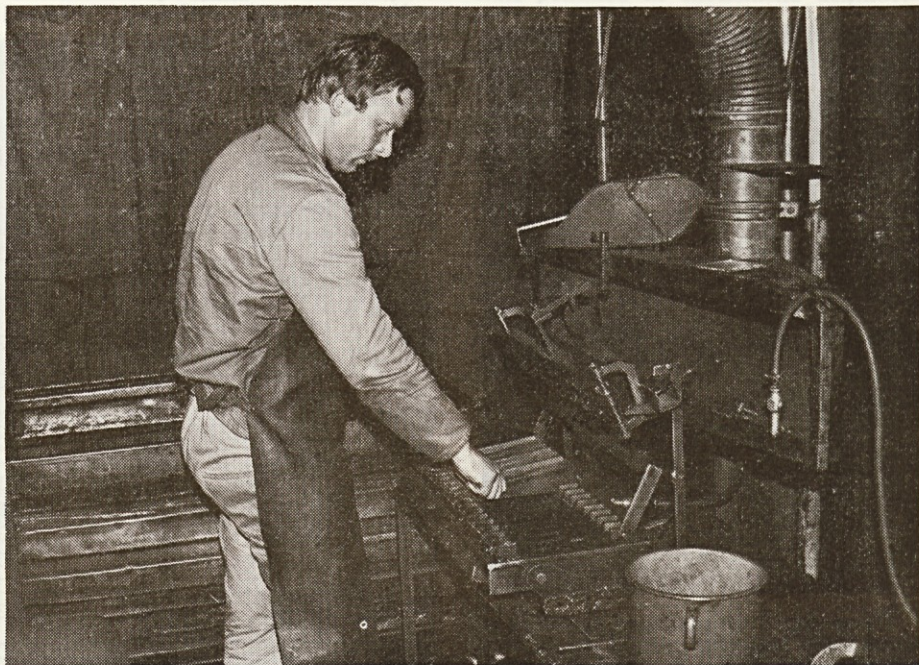
Z dograditvijo zadnjega stanovanjskega bloka v Groharjevi ulici naj bi bila stanovanjska gradnja v naši krajevni skupnosti zaključena. Ker pa manjka komunalno opremljenih površin, in ker je končno zakon o zaščiti kmetijskih zemljišč preprečil brezglavo pozidavanje dobre obdelovalne zemlje, je nastal problem kje graditi nova stanovanja.

Pojavil se je predlog, da bi zazidali še zeleni pas med bencinsko črpalko na Bakovniku in železniško progo, ter prostor pred prvim blokom na Klavčičevi ulici, nasproti otroškega vrtca. Menimo, da je gostota naseljenosti v naši KS že sedaj tako velika, da nujno rabimo te površine za otroška igrišča in za rekreacijo ostalih krajanov. Zato je bil na pobudo sveta KS, posebej pa še stanovalcev v Klavčičevi ulici na ta predlog vložen ugovor. Rezultat še ni znan.

Načrt porabe za letošnje leto je še v stopnji priprave in računamo, da ga bomo predložili skupščini KS v potrditev obenem z zaključnim računom za lansko leto.

Večji zneski bodo namenjeni za:

Urejanje okolja, dotacije društvom in organizacijam, vzdrževanju Kulturnega doma, kjer bo treba pokrivati tudi delež, ki odpade na organizacije in društva, ki koristijo te prostore in

Ko se delavec na neko operacijo dobro priučil in ima veselje do dela, je sposoben pravilno postavljeno normo doseči in tudi preseči. Če je v tem delu vključena še prava kvaliteta, je svojo obveznost dobro opravil.

Gornji posnetek je iz kovinske delavnice v Motniku in prikazuje pripravljane vrtljakovih krakov za vstavitev in privaritev matic za kolesa.

Kadrovske spremembe

Delovno razmerje so sklenili:

V tozdu SEDEŽNO POHIŠTVO

KEPIC Damjan, NK delavec, PE 6
BELINA Sindi, NK delavec, PE 4
RESNIK Zvonko, NK delavec, PE 7, iz JLA
REPNIK Vida, NK delavka, PE 7

V tozdu KOVINSKO IN OBLAZINJENO POHIŠTVO

HRASTOVEC Matjaž, NK delavec, PE 3

V tozdu SLOGA Moste

KERZNAR Elvis, NK delavec

V tozdu TEHNIČNE STORITVE

VIDERGAR Srečko, NK delavec, iz JLA

V tozdu DRUŽBENA PREHRANA

POGLEDNİK Silva, NK delavka

Delovno razmerje so prekinili:

V tozdu SEDEŽNO POHIŠTVO

TESTEN Marjan, NK delavec, odpr. skl.
BAUMAN Franc, KV mizar, PE 8
GOLTIK Jože, obdelovalec lesa II., PE 7
ŽIBERT Sonja, NK delavka, PE 7

V tozdu PLOSKOVNO POHIŠTVO

GOLOB Marjan, NK delavec
POTOČNIK Rudi, NK delavec

V tozdu KOVINSKO IN OBLAZINJENO POHIŠTVO

CERAR Janez, NK delavec, PE 3

Oddelek
za delovna razmerja

so odvisni od dotacije KS, organizirani rekreaciji krajanov, pokrivanju stroškov delovanja organov KS, CZ, SLO, in verjetno financiranju gradnje igrišč pri OŠ Duplica.

Ob koncu pa še nekaj razveseljivega:

Leta nazaj smo rekli, da se novopriseljeni krajanji skoraj ne vključujejo v družbeno politično življenje v KS, sedaj pa že ugotavljamo, da se v organih KS, na sestankih, zborih, proslavah in drugih prireditvah pojavlja vedno več novih obrazov in zanimanje za krajevne probleme narašča.

Dober primer je mešani pevski zbor DPD SVOBODA Duplica, ki se počasi, vendar pa vztrajno veča in to predvsem s člani novega dela naše KS in tudi iz Kamnika.

To pomeni, da ljudi pritegne samo zanimanje za potrebe in dogajanja. Če bodo programi in delo organov KS in družbeno političnih organizacij zanimivi, potem bomo problem slabega vključevanja v ta dela končno lahko pozabili.

Franc Štebe

PRISPEVKA DUPLIŠKIH UČENCEV

Na izletu

Teško sem pričakoval četrtek, saj nam je bil namenjen, da gremo na izlet. Zjutraj je posijalo sonce, zato smo bili še bolj veseli. Peljali smo se skozi Kamnik v Tuhinjsko dolino. Z vseh strani nas je obdajalo gričevje. Ljudje na poljih so trdo delali. Travniki so bili rožnati, zato sem vedel, da je pomlad tam že dolgo. Po dolgi vožnji smo prišli na glavno cesto, ki povezuje Ljubljano, Celje in Maribor. Ko smo se peljali po celjski cesti, smo videli velike nasade hmelja.

Prišli smo v Celje. Ogledali smo si razvaline celjskega gradu. S Friderikovega stolpa se nam je ponudil čudovit razgled po celjski kotlini. Pot smo nadaljevali v Šempeter. Tam smo si ogledali zanimivo podzemeljsko jamo Pekel. Najzanimivejši so kapniki različnih oblik.

Na poti domov smo bili zelo razpoloženi in veseli. Zapeli smo si in naenkrat smo bili na Duplici. Robi Peterlin

Najin papagaj Džoki

S sestro sva si zelo želeli, da bi imeli doma kakšno žival. Mislili sva na muco ali ptička. Ker stanujemo v bloku, sta nama očka in mamica povedala, da je to nemogoče.

Pred dvema letoma pa sva za dan mladosti dobili papagaja. Ime mu je Džoki. Džoki je rumene in zelene barve, po perutničkah ima temno perje.

S sestro lepo skrbiva zanj. Vsak dan mu menjava hrano in vodo. Kletko čistiva vsak drugi dan. Džoki ima v kletki ogledalo, da se gleda in pogovarja, kadar nas ni doma. Če gremo zdoma le za en dan, ga peljemo s seboj. Džoki neprestano klepeta. Včasih se mu posreči, da reče: »Džoki pridna ptička.« Zelo je vesel, kadar lahko leta iz kuhinje v dnevno sobo.

Džokija imam zelo rada in želim si, da bi še dolgo živel in me razveseljeval.

Polonca Pilej

NAJEDENO!

Ob obisku naših lanskih upokojenec, 14. decembra 1984, je tov. Leskošek Janko našel ženska očala.

Lastnica jih lahko dobi pri tov. Pepci Pohlin, Jakopičeva 20, Duplica.

* * *

BODI Z MENOJ

Preživiva noč skupaj v belem, prišlo je novo leto, ne odhajaj sedaj, ko te potrebujem, bodi z menoj nocoj. Ne maram tako dolgih noči, ne maram solznih oči, najmanj pa svojih, zato ostani, ostani z menoj nocoj. Preživiva noč skupaj v belem, da preženeva črno noči, leta odhajajo in prihajajo. Kaj res v tebi ljubezni več ni!

Miro Pogačar

»Kam pa sta zmetala toliko snega med vajinima hišama?«

»Sosed ga je metal na mojo stran, jaz pa na njegovo.«

* * *

»Pred vašimi hišami v dupliškem naselju ste še kar dobro očistili sneg, pred stanovanjskim blokom pa je komaj toliko prostora, da prideš ven.«

»Seveda, mi smo delali, oni pa so le hodili po snegu.«

* * *

»Zakaj niste očistili snega pred blokom?«

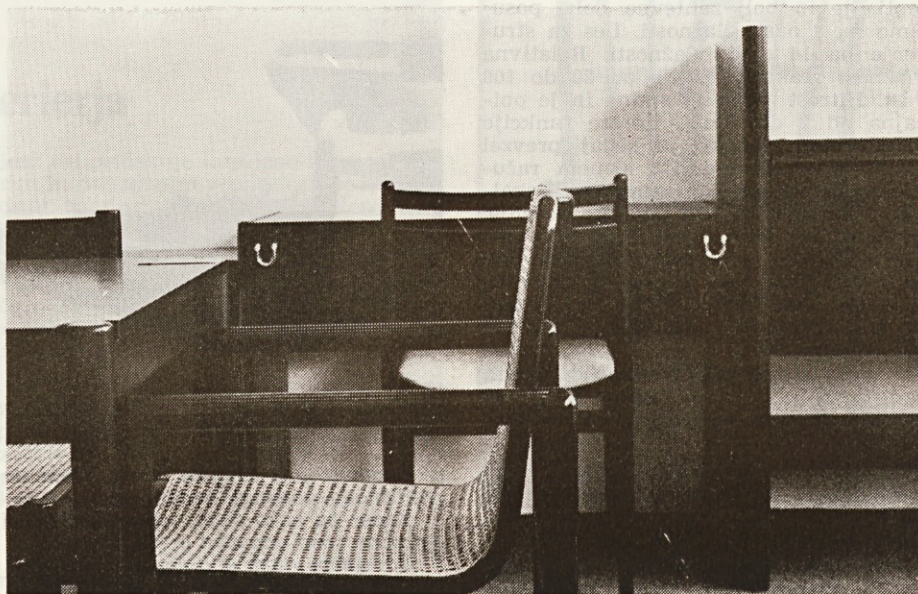
»Ali naj ga sam? Drugi se mi bodo pa smejali za okni.«

* * *

»Povem ti, kakšen je bil Kamnik tisto jutro po močnem sneženju: Avta skoraj ni bilo na cesti, pešcev pa vse črno. Kot v starih časih.«

* * *

»Če so očistili glavne ceste, naj spravijo sneg še iz stranskih ulic. Tudi toliko ni prostora, da bi parkiral avto ali ga obrnil.«

Udoben fotelj ni vedno debela plast oblažinja na okornem ogrodju. Zelo lep in tudi udoben fotelj je lahko sestavljen precej drugače.. Npr.: iz lepo oblikovanega masivnega in vezanega lesa in bambusovih viter.

Sodobno sušenje lesa v Stolu

Dolgotrajno naravno sušenje lesa pospešimo s sušilnicami. Zamisel ni nova, marveč je le po dolgotrajnih izkušnjah izpopolnjena. Poizkusi umetnega sušenja lesa segajo v leto 1830, in sicer v ZDA. Sistem takratnega sušenja je bil naslednji:

Skozi zgrajeno sušilnico je bil izpeljan dimnik, ki je imel odprtine, skozi katere je v sušilnico pronicala toplotni vir in tako so sušili les. Pod sušilnico pa je bilo kurišče. Vendar so morali paziti, da ogenj ni bil prevelik, da ne bi prišlo do požara. Mnogo takih sušilnic je tudi zgorelo. Skozi desetletje se je sušenje izpopolnjevalo in dobivalo vedno novo tehniko in izboljšave, bodisi z ogrevanjem ali z aparati za ugotavljanje relativne vlažnosti zraka v sušilnici.

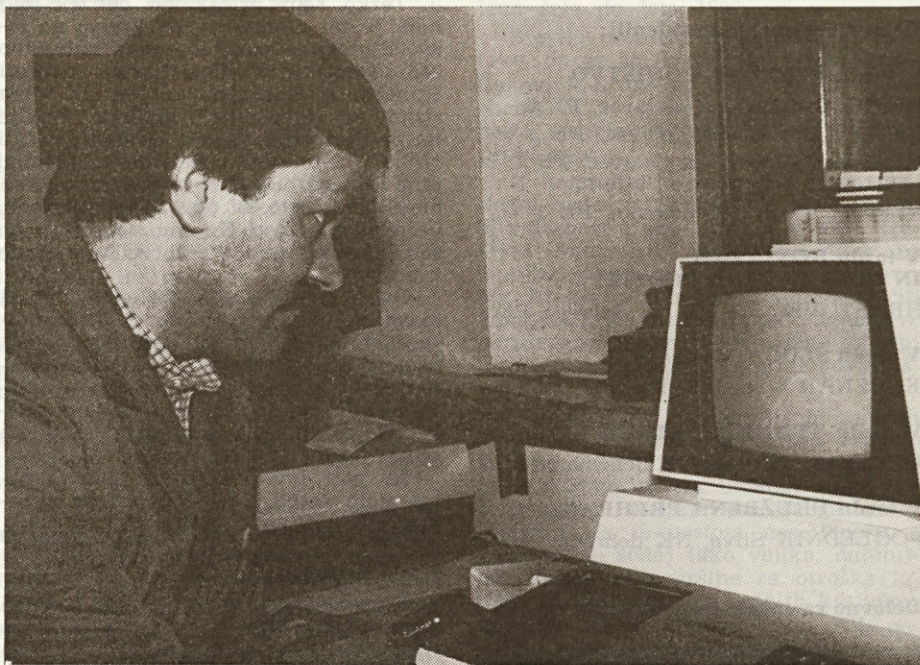
Tudi v naši DO smo pred leti imeli za tiste čase zelo sodobne sušilnice, vendar smo sušenje malo kasneje zamenjali, ker nismo šli v korak z ostalimi. Leto nazaj je les spet začel dobivati novo vrednost, pri tem pa se zahteva tudi kvalitetno sušenje. Če se zavedamo, kakšna je sedaj cena lesa, moramo dobro premisliti, kako ga bomo zares dobro izkoristili in kvalitetno posušili, kakor tudi izdelali kvalitetne izdelke.

V DO smo prešli iz ročnega krmiljenja sušenja na računalniško krmiljenje. Ročno krmiljenje pa imamo še pri sušilnicah v krivilnici. Na računalniško krmiljenje smo prešli 11. 12. 1984, in sicer pri Nitchejevih sušilnicah. Nitchejeve sušilnice so klasične sušilnice z izmenjavo zraka. Sušilnica je prostor, v katerem je letvičena skladovnica lesa in kjer se vzdržuje predpisana temperatura, relativna vlažnost ter hitrost zraka. Segreti les oddaja vlago, ki jo sprejme zrak.

Les sušimo na željeno vlažnost. To pomeni, da les, ki je namenjen za lepljenje in bolj zahtevna dela, posušimo na 8 odst. vlažnosti. Les za struženje pa 14 odst. vlažnosti. Relativna vlažnost zraka se giblje od 20 do 100 odst. Hitrost zraka je stalna in je običajna od 2 do 4 m/s. Vse te funkcije krmiljenja sušenja je sedaj prevzel računalnik Brunner. Ob samem računalniku imamo tudi (printer) tiskalnik, kateri beleži vse podatke sušenja, odvisno, kaj zahtevamo. Sam računalnik ob zagonu programiramo: od vrste lesa, debeline lesa, sonde v sušilnici, v kateri globini lesa so in koliko časa kondicioniramo, pri kateri temperaturi se motorji ustavijo, koliko časa naj traja segrevanje in mnogo drugih podatkov. Ravnovesno klimo v komori računalnik zaznava preko lističa v komori.

Naprava avtomatsko upošteva tudi temperaturo. Za listič se uporablja les limbe (frake) ali čiste celuloze, debel približno 1 mm.

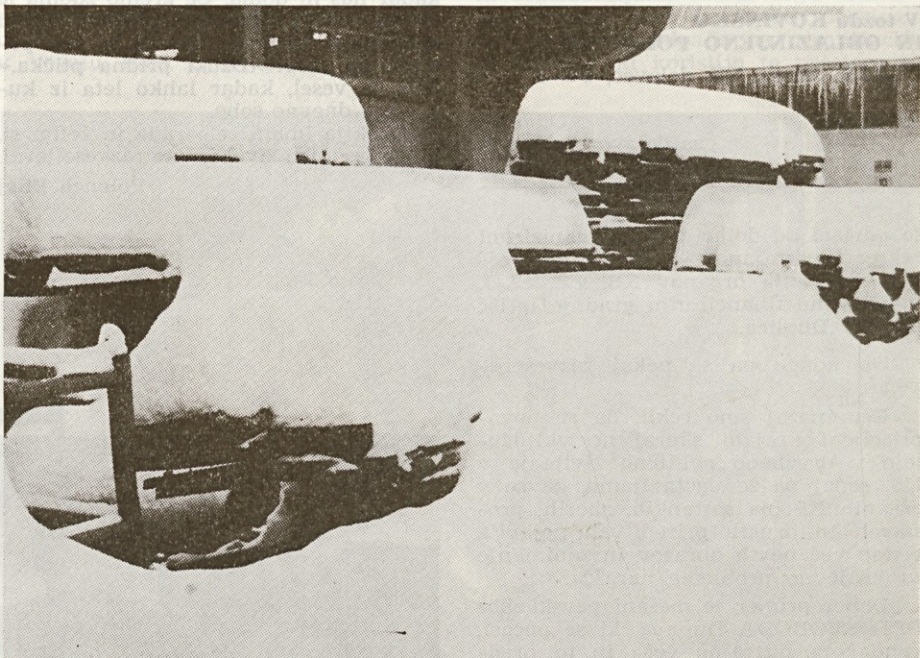
Pri sušilnicah SOP pa imamo motorje z reverzibilnim kroženjem zraka, zato moramo imeti lističe na obeh straneh vstopa zraka v skladovnico lesa. Računalnik prav tako odpira vstop toplote v sušilnico, odpira, zapi-

Nov način Stolovega sušenja lesa je najsodobnejši v državi. Na sliki je vodja sušilničarjev Tine Breznik ob komandni plošči z izpisovanjem podatkov na ekranu, kjer je mogoče vsak trenutek videti, kakšno stanje je v sušilnih komorah.

Rekli bi, da se je tako rekoč čez noč spremenilo. Iz velikega mraza smo padli v snežno metež. Do sedaj kopno tovarniško dvorišče je bilo komaj prehodno.

Za odstranjevanje snega imamo stroje, pa smo se vendar vprašali, kam z njimi!

Kadar je pod snegom nekaj, česar do pomladi ne rabimo in temu sneg ne bo naredil škode, potem ni hudo.

Kadar pa neko stvar, recimo deske, ki so na sliki, rabimo čez nekaj dni, potem je potrebno sneg odmetati in les očistiti.

Tovarniški ritem je drugačen!

Ne moremo reči, da v naših naseljih posebno dobro čistimo sneg in led. Marsikje raje lep čas stopamo po njem in čezenj.

V naši tovarni ni tako. Veliko snega so delavci očistili že ponoči, še pred prihodom jutranje izmene. Drugo, kar ni neposredno oviralo proizvodnje, pa čez dan.

ra vlaženje (paro), da obdrži klimo v sušilnici. Vsak dan ob 9. uri dopoldne pa izpiše vse podatke. Pri Nitchejevih sušilnicah, kjer sušimo samo decimiran les, smo dosegli velike uspehe. Prej smo 96 ur ročno krmili sušenje sredic 25 mm od začetne vlage 27,9 odst. na končno 8 odst., preko računalnika pa z isto vstopno vlago in isto končno vlago samo 57 ur. Skratka, ugotovili smo, da je čas krajši za ca. 30 ur.

Na čas sušenja zelo vpliva vstopna vlaga lesa; giblje se od 28 odst. do 45 odst., včasih tudi več.

SOP sušilnici, s skupno kapaciteto 54 m³, sta prav tako vodeni preko Brunner računalnika, ki se nahaja v krmilnem prostoru sušilnice. Sušilnici spravimo v pogon iz krmilnega prostora, proces sušenja pa lahko opazujemo iz prostora za vodenje sušenja — preko terminala. Po zagonu sušilnice ustavimo v računalnik kaseto z drevesno vrsto. Sedaj smo sušili samo bukev in jesenov les. Za obratovanje računalnika lahko damo le okvirno oceno!

V vsaki sušilnici je po 5 kontrolnih mest, ki so s sondami povezana v različnih delih skladovnic lesa.

Veliko pozornosti je treba posvetiti namestitvi sond. Pri SOP sušilnicah je nevarno vzpenjanje po skladovnicah lesa in vagončkah, ker je les moker. Ob nepravilni namestitvi sond imamo napačne podatke sušenja in časi se nam podaljšajo. Zato je ob namestitvi sond res treba paziti, saj ob pravilni namestitvi prihranimo mnogo energije in časa.

Mnogo težav imamo še z polnjenjem in praznjenjem sušilnice. Menjava z bočnim viličarjem še vedno ni draga, da bi to delo opravili z enim samim hodom.

Problemi so tudi s po širini in dolžini nepravilno naloženim lesom na vagončke, kar nam povzročajo nepotrebne zastoje in izgubo časa. Skrajni čas je, da se vsi od viličarista do po-

močnika zavedajo, kaj pomeni taka nedisciplina nakladanja.

Velja še poudariti, da ima tudi sušilnica SOP določene napake, katere skušamo odpravljati. Čeprav imamo sedaj računalnik, kar je velik napredek, moramo ročno odpravljati določene napake. Človeški faktor mora bedeti nad delovanjem. Če napake ne odpravimo, bi računalnik čas podaljšal. Tako pa mu omogočimo, da vodi sušenje po programu.

Napravili smo velik korak v sušenju lesa in zato ne smemo zaradi tega biti uspavani in zadovoljni, temveč se je pravzaprav začelo obdobje, v katerem imamo vse možnosti za izboljševanje sušenja in kvalitete, krajšanja časov, skratka, ugodno obdobje za nadaljnja dognanja in spoznanja. Računalnik nam omogoča, da dobimo podatke o procesu sušenja, ki nam do sedaj niso bili dosegljivi in razumljivi v tolikšni meri.

Vsi, ki se ukvarjamo s sušenjem lesa, imamo željo, da bi tudi drugi delavci v DO imeli drugačen odnos do posušenega lesa. Ne pa, da vidimo les na tovarniškem dvorišču v različnih vremenskih pogojih, nepokritega in izpostavljenega ponovnemu navlaževanju oz. pokanju.

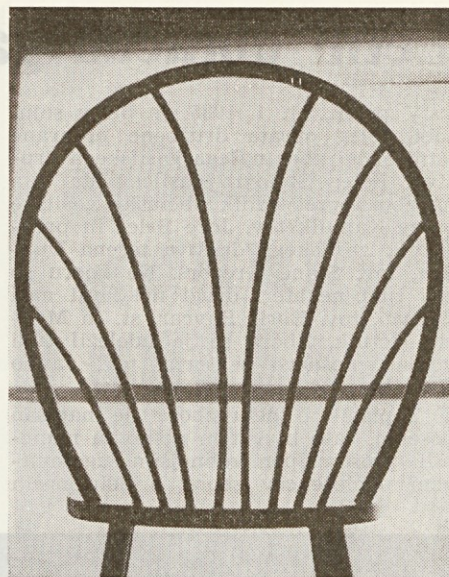
Mogoče nihče ne ve, koliko truda in energije je vložene, da les z visokim odst. vlage posušimo na določen odst.

Les nato pripeljemo v delavnico, kjer je sedaj, v zimskem času zrak bolj suh. Dobivati začne površinske razpoke, vzroke pa se išče v tem, da les ni bil suh, itd.

Vendar vsak, ki naroči posušen les (krivljen ali decimiran), prevzame odgovornost, da bo zagotovil ustrezno skladiščenje, da se vlaga v lesu ne menja.

Naš interes mora biti, da se izognemo mnogim nepotrebnim opominom, ukrepom in stroškom.

Tine Breznik

Tako imenovani WINDSOR stoli, katerih značilnost je lok namesto klasičnega hrbtnega naslona, so preplavili svetovno tržišče, posebej tisto, kjer prodajajo kolonialno pohištvo. Vendar pa se posamezne izvedbe med seboj bistveno ne razlikujejo, razen v dimenzijah. Tale novi stol z imenom PAV pa naj bi bil korak naprej v designu. Lepši lok in krivljeni pokončni elementi dajejo bolj naravne oblike stolu, ki je trenutno še v razvojni fazi.

(F. Stele)

* * *

»Če nisi poskusil: potem ne veš: Ni lahko opravljati delo mojstra zadnji dan pred novim letom. Vsi bi radi letali okoli, govorili in naskrivaj pili, delal in popravljaj pa nobeden.«

Tudi ta stol WINDSOR (posebej pa še totelj) je plod domačih idej v sodelovanju z ameriškim kupcem Friedmanom. Stol je precej masiven in težak, veliko lesa je v njem — a tudi več denarja zanj. V kratkem pričakujemo prvo naročilo.

(F. Stele)

Šofer ljubljanskega Interierja

Očitno je, da so naši izdelki kvalitetni, saj gredo dobro v promet. Tudi lepo urejena trgovina in solidna postrežba vlivata zaupanje našim strankam.

Kako pa je, ko blago dostavimo na naslov prejemnika? Naš šofer ALOJZ MARINČIČ, ki razvaža mize in stole, že deset let tu in tam naleti tudi na težave in slabo voljo. Večkrat predstavlja zadnji stik med trgovino in kupcem in zgotovi se mu, da stranki ni pripeljal kompletnega naročila (ni na zalogi...). Jasno je, da takrat sliši kakšno grenko na račun naše tovarne. Takšni primeri so v manjšini, saj so kupci veseli, ko lahko v svoje prostore namestijo pripeljano pohištvo. Naš Lojze mora poleg nalog šoferja, ki opravlja prevoze za Stol, večkrat priskočiti na pomoč pri razkladanju kamiona.

Zadnje čase se pohvali, da nas z novim kamionom ne bo pustil na cedilu, prav tako tudi ne kupca, ki ob dogovor-

jeni uri pričakuje kupljeno blago. S stari in dotrajanim vozilom pa je večkrat ostal na cesti in ni mogel voženj tako vestno opravljati.

Ker je zasebnik, želi opraviti čimveč voženj v enem dnevu, zato je vesel, če delo teče gladko, da naročeno blago v skladišču hitro dobi in ga odpelje na naročen naslov.

Na splošno vlada prepričanje, da so zasebniki bogati in da si z malo dela prislužijo veliko denarja. Za našega Lojze velja, da zasluži toliko, da pošteno preživlja svojo štiričlansko družino, o kakšnem bogatenju pa ne moremo niti razmišljati.

Šoferski poklic je težak, izpostavljen nevarnostim, vendar po svoje lep, kot pravi Alojz Marinčič. Ponosen je, da lahko dela za tovarno, kot je Stol.

Sonja Zorn

Letni obračun gasilskega dela

V petek, 11. 1. 1985, je bil v sejni sobi poleg obrata družbene prehrane letni občni zbor našega gasilskega društva. Poleg Stolovih gasilcev sta bila na zboru predsednik občinske gasilske zveze Kamnik tov. Jože Brlec in predsednik gasilskega društva terena Duplica, tov. Stane Gregorš. Na zboru so bili tudi nekateri drugi nekdanji naši delavci, tov. Boris Bavčar, st. in Mavric Kotnik. Zbora se je udeležil tudi vodja splošnega sektorja, tov. Janko Gedrih.

Zapisnik o delu zbora je napisan posebej, zato bi v tem sestavku namenili prostor pomembnejšim ugotovitvam udeležencev zbora, o delu naših

nje je sicer že sedaj dobro, vendar mora veljati za vse sodelavce v tej službi.

Zelo pomembno je tudi šolanje novih kadrov. Tega izobraževanja že nekaj let ni bilo in ga je tudi v letu 1985 potrebno načrtovati in sčasoma izboljšati kadrovsko strukturo.

Tov. Juvan se je ob zaključku poročila vsem sodelavcem zahvalil za uspešno in požrtvovalno delo pri akcijah, kot so tekmovanje lesnoindustrijskih enot, občinsko tekmovanje, pa tudi akcije in vaje v tovarni in na objektih v okolici.

Tajnik društva Rado Suhadolc je povedal, da ima Stolovo gasilsko društvo 58 članov, od tega 42 aktivnih in

vaja je bila v Stolu v drugi polovici oktobra. Na njej je sodelovalo 8 okoliških industrijskih in terenskih društev. Druga vaja pa je bila v Stolovem obratu v Motniku, na oddelku tapetniške delavnice.

Naša gasilska ekipa je v mesecu požarne varnosti sodelovala na vajah v Titanu, Svitu in Utoku.

Gospodar društva, Marjan Burja, je v poročilu seznanil, da je bilo gasilsko orodje in oprema v letu 1984 dobro vzdrževano. Napake, ki so se pojavljale, so sproti odpravljali. Zahvala gre tudi tozdu 5, ki je za popravilo vedno pokazal pravo voljo in delavnost. Naloženo delo je vedno opravil v najkrajšem času.

Nabavljene so bile nove gasilske obleke, cevi in akumulatorji.

Marjan Burja je razložil, da so bile priprave pionirjev na občinsko tekmovanje večkrat okrnjene. Vzrok je bila redna šola, pa tudi drugi izgovori. V prihodnje bo potrebno temu nameniti še večjo skrb in mladi kader še bolj vzpodbujati k rednemu gasilskemu delu.

Predsednik komisije za varstvo pri delu in požarno varnost, Lado Homovec, je rekel, da je imela imenovana komisija v oktobru komisijski pregled vseh oddelkov in ugotovila, da se red in čistoča vendar izboljšujeta, s stanjem pa še ne moremo biti zadovoljni. Odgovornost za čiste in urejene delavnice ne nosijo samo določeni delavci, temveč vsi zaposleni.

Med že kar stalne pripombe si je komisija v zapisnik zapisala, da so nekatere električne instalacije še vedno zaprašene, da so transportne poti pre slabo prehodne, prav tako tudi zasilni izhodi. Ponekod je založena tudi gasilska oprema.

Tov. Homovec je kot izredno pomembno dejstvo označil, da v letu 1984 v Stolu večjega požara ni bilo, bilo pa je nekaj začetnih požarov.

Tudi letos bo operativni del društva sodeloval na občinskem tekmovanju v Kamniku in sicer zopet moška in pionirska desetina. Tekmovanje lesnoindustrijskih enot bo v Mariboru. Sodeloval pa bo Marles, Novoles, Brest, Meblo in Stol. Na tem tekmovanju bo nastopila naša moška desetina.

Akcijske vaje bodo letos v naših tozdih. V tozdu 1 bo vaja 17. oktobra ob treh popoldne, v tozdu 2 23. oktobra, tudi ob treh in v tozdu 4 24. oktobra ob treh popoldne. Za obrat v Motniku datum še ni znan, določen bo kasneje.

Ostale vaje bodo enkrat na mesec. Za tekmovalne enote pa bodo vaje po potrebi.

Vodja splošnega sektorja je na zboru opravičil glavnega direktorja, ker je bil bolan. V imenu vodstva delovne organizacije se je gasilcem zahvalil za vestno delo; drugim, ki se z gasilstvom ukvarjajo izven osnovne obveznosti, pa še prav posebej. Rekel je, da nam je večja varnost nujna. Vsi se moramo gospodarno obnašati. V pokoj so odšli in še odhajajo zaslužni delavci, ki so bili vzgojeni v dobrem odnosu do skupne imovine, živeli so v pomanjkanju in tako bolj cenijo naše skupno imetje. Današnja mladina je

Tudi letos so se naši gasilci, drugi Stolovi delavci in gostje zbora dogovorili, da je potrebno v prihodnje dati vso pozornost sodobni gasilski usposobljenosti in tako še večji varnosti na naših delovnih mestih.

gasilcev v preteklem letu, predvsem pa skrbi za požarno varnost v letu 1985 in zadevam, ki se s tem v zvezi pojavljajo.

Predsednik društva, tov. Franc Juvan, se je v svojem poročilu predvsem dotaknil kadrovske krepitvi, ki je resen problem. Rekel je, da so poiskovali na vse načine v društvo vključevati nove člane, vendar so uspehi pičli. Jasno je vidna nezainteresiranost in celo omalovaževanje te dejavnosti. Ne more se doseči, da bi gasilska preventiva dobila med sodelavci pravo veljavo.

Nesmiselno se je varati in tolažiti, ker v tovarni že dalj časa ni bilo večjega požara, kjer je cena takšne izkušnje predraga.

Se naprej je prvenstvena naloga širjenje protipožarnostne preventive. Gasilci iščejo nove načine, kako prepričati ljudi o njeni pomembnosti.

Drugo, za kar se morajo gasilci zavzemati, je tesno sodelovanje z varnostno protipožarno službo. Sodelova-

12 častnih. V društvu deluje tudi 12 pionirjev. Društvo ima 2 častnika, 4 podčastnike, 5 gasilcev iz gasilske šole ali daljšega tečaja in 20 izprašanih gasilcev. Lansko leto je društvo včlanilo le 3 nove člane.

Slaba stran društva je, ker vanj ne prihajajo mlajši gasilci. To bo zmanjševalo operativno moč društva.

Lojze Burja je poveljnik Stolovega gasilskega društva. Razložil je, da so bile načrtovane naloge za lansko leto v večini uresničene. Opravljeno in izvedeno je bilo občinsko tekmovanje moške in pionirske desetine ter tradicionalno tekmovanje lesnoindustrijskih enot, ki je bilo tokrat v Stolu.

Na občinskem tekmovanju v Kamniku je moška desetina dosegla 9. mesto, pionirska pa 8.

V tekmovanju lesnoindustrijskih enot med Brestom, Marlesom, Meblom, Novolesom in Stolom so naši gasilci osvojili 3. mesto.

V mesecu požarne varnosti sta bili organizirani dve gasilski vaji. Večja

RAZOČARANA

Imela je črne lase,
bili so v kito spleteni,
imela je črne oči,
ki sta kot zvezdi žareli.

Imela je nežen pogled,
ki je očarati znal,
imela je veder nasmeh,
ki zanj vse bi jaz dal.

Sprehajala se je ob reki,
od daleč sem gledal za njo,
a čutil sem njeno bližino,
bilo mi je v srcu toplo.

Le kdo ji je storil krivico,
le kdo ji srce prizadel,
le kdo ji obljubljal desnico,
z levico pa jo je zadel?

Stopil sem bliže k drevesu,
pobožal ji mehke lase,
spreletelo me je po telesu,
ko videl sem njene roke.

Oko ji je v solzah tonilo,
so tresle se njene roke,
zdaj vedel sem, kaj je raniło
mlado nje dušo, srce.

To je storila ljubezen,
ki ni iskrena bila,
bil fant njen meč je dvorezen,
samo igračka mu je bila.

mm

drugačna, ti ljudje so premalo zainteresirani za skupno delo in tudi osnovno varnost.

Vedeti moramo, da delamo z lesom, ki se rad vžge.

Določiti si moramo smernice za naprej. Tudi od dobre gasilske in druge varnostne pripravljenosti je odvisno naše uspešno prihodnje delo.

Za dobro delo občnega zbora Stolvih gasilcev je skozi cel sestanek skrbel tudi Srečko Matijaš, ki je zbor uspešno vodil, pa tudi komentiral sedanje stanje in vzpodbujal k boljšemu prihodnjem delu. Rekel je, da sedanje stanje ni tako dobro, kot bi moralo biti. Največ delajo tisti, ki so delali pred leti

Tov. Matijaš je posebej opozoril, da ni dolžnost le gasilcev, da redno skrbe za požarno varnost, temveč prav vsakega zaposlenega. Posebej je potrebno paziti na naša delovna mesta in sredstva v dneh, ko delovna organizacija ne dela in je skrb za varnost prepuščena enemu človeku ali nekaj ljudem. Vedeti moramo, da smo že naslednji delovni dan lahko brez dela in, kolikšna škoda je izpad proizvodnje in zaslužka.

Tov. Jože Berlec, predsednik občinske gasilske zveze je skrbno spremljal zbor in s tem tudi lanskoletno delo naših gasilcev. Dejal je, da so tudi manjši požari resen opomin. Iz majhnega požara je v izredno kratkem času lahko velik požar.

Tov. Berlec se je dotaknil 10. kongresa gasilske zveze Slovenije, ki je jasno povedal, da je na protipožarni varnosti premalo narejenega. Tudi poklicni gasilci so premalo aktivni.

Ljudje so se razvadili; k takemu stanju je pripomogel višji standard.

Za primer požara je zavarovana zgradba in oprema proizvodnja pa ne.

Že kajenje je zelo nevarno. Lesni prah je skoraj smodnik.

Za gašenje je v Kamniku kupljen večji gasilski avtomobil, ki je v novem gasilskemu domu v Kamniku. Stal je milijardo. Gasi z vodo, vodnim topom, peno in prahom.

Novi gasilski dom v Kamniku obiskujejo učenci naših šol. Veliko si jih je že ogledalo opremo in naprave za sodobno gašenje požarov. Ob tem pa so se tudi navdušili za gasilsko delo, ki je izredno humano delo za našo družbo, torej tudi za vsakega izmed nas.

Predsednik gasilskega društva terena Duplica, tov. Stane Gregorš, se je zahvalil za povabilo na zbor. Informiral je, da sta na Duplici torej dve društvi, kar je izredno pomembno.

Tov. Gregorš se je z nekaj besedami dotaknil dela društva terena Duplica, ki letos slavi 60-letnico obstoja. Ustanovljeno je bilo torej 1925. leta. Duplica je imela tedaj 19 hiš, v tovarni pa je delalo 80 do 85 ljudi. Ljudje so tedaj zares želeli delati v gasilstvu. Premladih v društvo niso sprejeli. Ob nastanku društva je bila nabavljena ročna vodna brizgalna, 1927 leta pa prva motorka.

»Tedad so prebivalci Duplice in delavci v tovarni na vsak način hoteli biti tudi gasilci. Šlo jim je za bran pred požarom in elementarnimi nesrečami. Tudi danes vabimo, da številneje pristopite med gasilce. V Stolu in na terenu.«

Tako je povabil predsednik gasilskega društva iz Duplice. Tako je tudi naše vabilo. Posebno za mlade delavce.

V združenem delu je pomembna vsaka delovna ura, vsak dan. Poleg delovne pripravljenosti in dobro organizirane proizvodnje je med najpomembnejšimi zadevami brezhibno delovno mesto, vsa delovna mesta, ki jih ima Stol.

Požarna varnost je tudi zagotovilo za ohranitev vsega, kar imamo.

Ciril Sivec

Feliks je bil z družino letos v Piranu. Za dva dni. Prvi dan je pustil avto na parkirišču zunaj mesta, drugi dan pa se je kar korajžno odpeljal v mesto. Za petnajst minut, da bi žena skočila v ribarnico. Pa ga je že našel miličnik in ga pričel po svoje prepričevati: »Za parkiranje res ni prostora, iz mesta tudi ne morete iti. Kaj pa, če bi kar malo krožili?! Kar malo krožite...«

* * *

Človeško vedenje največkrat primerjamo z živalskim v negativnem pomenu. Npr. ...Len kot pes, krade kot sraka... To delamo zato, ker se nam zdijo živali v primerjavi s človekom pravi nič. Pa vendar ni tako!

Kolonialni stol s klasičnim hrbtnim naslonom za nekatere ne tako redke okuse. Tudi zanj kmalu pričakujemo prvo naročilo za ameriškega kupca W. P. I.

(F. Stele)

»Sam je sedel, druge je kritiziral na vse načine. Če bi tudi sam toliko delal, bi drugače govoril.«

* * *

»Kaj praviš? Trikrat sem mu že rekel. Ali naj mu rečem še četrtič?»

Stroj za teptanje tekaških prog že na terenu

V prejšnji številki ste lahko videli fotografijo teptalnega stroja. Danes ta že uspešno trasira proge v okolici Kamnika. Proge, ki bodo redno vzdrževane s tem teptalnim strojem, bodo potekale od Most, Križa, ob strugi Tunjice čez podgorsko gmajno na Duplico in ob železniški progi do Kamnika. S strojem bo upravljal in proge vzdrževal Janez Lavrač, ki je obljubil, da bo to delo dobro opravljal.

Tako so tekači končno dobili težko pričakovani stroj za trasiranje prog. Snega je dovolj in dela za stroj in Janeza ne bo zmanjkalo.

Po potrebi in željah bo Janez potegnil tudi kakšno progo izven navedenih tras.

Solastniki stroja so KS Moste, ZTKO in DO Stol — smučarska sekcija. Ta primer kaže, kako se lahko interesi združijo in rešijo interese ljubiteljev rekreacije na področju občine Kamnik.

Sredstva, ki smo jih skupaj investirali za te skupnosti, ne predstavljajo velik strošek, saj smo na ta način rešili skupni interes ljubiteljev teka in hoje na smučeh.

Ta primer je lahko zgled vsem, kako bi se lahko rešili marsikateri problemi.

Jože Zupin

»Veš, ni slabo, ker je zapadlo toliko snega. Govorili smo o snegu in mrazu, pa o tem, kako prav bo prišel šolarjem in kako napoti je nam.«

* * *

»Ti, ali bodo te avtomobile kar do pomladi pustili pod snegom. Že teden dni je po sneženju, pa se jih še vedno niso dotaknili.«

* * *

»Tri dni nisem delal drugega, kot odmetaval sneg. Po še vsako noč me je skrbelo, če bom zjutraj mogel na delo.«

* * *

»Kako se imate?«

»Hvala na vprašanju. Danes bolj ponedeljkovo.«

* * *

»Če ima kdo kaj proti meni, naj mi pove v obraz, da se bom lahko branil, ne pa zada, da nihče ne ve, kaj je res.«

* * *

»Taki smo; osli so vsi drugi okoli nas, le sebi nikoli ne rečemo osel.«

* * *

»Sedaj je pa dovolj kave v trgovinah!«

»Pa tudi dovolj draga je!«

* * *

»Ljudje so različni, različnih tipov; kot avtomobili. Nekateri so dobri, drugi slabi.«

* * *

»Ta dva sta brata, pa sta zelo različna. Tone ni za nobeno družbo, Janez je prijeten in zgovoren za oba.«

* * *

»Veste, mojster, z vami smo bili celo leto v delavnici, sedaj pa ne bomo šli skupaj pit. Kdo vas bo pa tam gledal?«

»Kje ti delaš?«

»V tovarni.«

»Kaj?«

»Čistilka sem. Kaj pa ti delaš?«

»Jaz sem pa v gledališču!«

»Kaj pa delaš?«

»Čistilka sem.«

(P. S.: Gornji dvogovor smo napisali zaradi zanimivega načina pogovora, ne zaradi vrste dela, saj je vsako delo častno.)

Dobro čistilko pa je danes nasploh zelo težko dobiti.)

Neporočena mlada in malo starejša dekleta so zadnji delovni dan v letu obvezno v tovarni, da jim ne uide prednovoletna zabava, kak poljubček in morda še kaj, poročene delavke pa imajo dopust. Njihovi možje se močno strinjajo, da imajo družice na ta dan, ko vesoljni svet ponori in vsaj vsakega drugega zemljana vodi alkohol in mu spodbuja med letom komaj zaznavne misli, doma na varnem!

* * *

»Denarja mi manjka, marsičesa drugega tudi, torej bo le treba bolj delati in manj letati okoli, kot smo imeli navado precej let nazaj.«

* * *

Večji osebni standard je s seboj prinesel tudi veliko slabih stvari. Ena od teh je, da se ljudje več ne maramo med seboj, ki ne zaupamo in smo skupaj samo toliko, kolikor je nujno potrebno.

Odgovor Milki Glažar

Uredništvo Glasila kolektiva Stol je na predstavnike družbenopolitičnih organizacij dostavilo pismo tov. Milke Glažar, ki opisuje dogodke v zvezi s sprejemom upokojeencev, ki so bili upokojeni v letu 1984. V tem pisanju kritično ocenjuje dogodke v zvezi s sprejemom ter vse povprek kritizira družbenopolitične organizacije in nekatere posameznike. Zato v zvezi s tem dajemo nekatera pojasnila.

Kritika tov. Milke Glažar, da je bilo srečanje upokojeencev in sindikalna konferenca na isti dan, je docela na mestu. Sprejemamo kritiko ter se opravičujemo, ker je do tega prišlo. V prihodnje do takih spodsrljajev ne bo več prišlo. Na sprejemu v jedilnici so bili prisotni predstavniki družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov, direktorji sektorjev in tozdov, kjer so bili upokojeni zadnji zaposleni.

Vse upokojeence je pozdravil predsednik DS, tov. Slavko Bergant. Menimo, da je bil ta pozdrav izrečen v imenu vseh, in da ostale govorance ne bi doprinesle k boljšemu počutju. K prisrčnosti je brez dvoma veliko bolj prispevala neposredna beseda, ki je tekla v pogovoru ob mizi, kar nam zagotavljajo številni povabljeni. Trditev, da v Glasilu pozabljamo na upokojeence, ne bo točna. Številni članki v preteklosti o srečanjih upokojeencev in o obisku nepokretnih dokazujejo ravno nasprotno. V decembrski številki Glasila je tudi opisano srečanje, ki je bilo v decembru, res pa, da ni fotografije. Zato glavni urednik obljublja, da bo, kot dosedaj, slikal na vsakoletnem srečanju v juniju, seveda pa tudi upokojeence preteklega leta. Kritika, da v Stolu pozabljamo na upokojeence, zagotovo ne drži. Ne da bi bili formalni, menimo, da smo v primer-

javi z drugimi DO storili kar nekaj. Zavedamo se, da minulo delo in trud mnogih generacij, ki so gradile današnji Stol, ne moremo nikdar poplačati. Mogoče tov. Milki Glažar, ki je bila upokojena šele v lanskem letu, niso poznane vse ugodnosti, ki kot Stolovi upokojenki izhajajo iz minulega dela, zato nekatere tudi navajamo:

Vsako leto dobijo upokojeenci regres. Lansko leto je znašal 1000 din. Seveda imajo vsi tisti, ki letujejo, tudi regresiran dan letovanja. Letujejo tudi lahko v naših počitniških zmogljivostih. Ob prvomajskem pikniku v Kamniški Bistrici dobijo bon za prehrano in pijačo, enako velja tudi za Stolov piknik. Ob praznovanju 80-letnice so bili povabljeni v Stol in dobili denarno nagrado. V mesecu juliju so vsako leto povabljeni na srečanje vseh upokojeencev. V decembru pa so povabljeni še tisti, ki so v tekočem letu odšli v pokoj. Upokojeencem enakovredno rešujemo stanovanjske probleme, s stanovanji ali krediti za gradnjo. Vse nepokretne upokojeence enkrat letno obiščemo in jim damo skromno vsoto denarja. Vsak dobi redno tudi Glasilo kolektiva Stol in letni koledar.

Zavedamo se, da vse to še zdaleč ne odtehta vse tisto, kar so upokojeenci s svojim minulim delom prispevali k Stolu graditvi. Vedeti pa je treba, tov. Glažarjeva, da mora ta voz teči naprej, in da smo vsi tisti, ki smo ostali v Stolu, vanj vpreženi, ter vsak po svojih močeh prispevamo k boljšemu položaju. Zadnji podatki o našem poslovanju kažejo, da smo pri tem uspešni in tako dostojanstveno nadaljujemo tradicijo, delo naših predhodnikov.

Predsednik IO SK Maks Vukmir
Sekretar OO ZK Alojz Štros

Hvala vam, tovariši iz Stola!

Hvala vam, tovariši iz Stola, je naslov pisma, ki ga je na uredniški odbor poslala naša upokojenka tov. Milka Glažar. V tem pismu je izrazila svojo jezo in nejevoljo ob dogodkih pri srečanju upokojeencev, ki so bili upokojeni v letu 1984. Srečanje pa je bilo 14. 12. 1984 v Stolu. Glede na to, da tov. Milka Glažar izraža nejevoljo ob sprejemu upokojeencev, poleg tega pa vse povprek kritizira družbenopolitične organizacije in obrekuje posameznike, je uredniški odbor sklenil, da se v Glasilu objavi le povzetek tistega, ki govori o srečanju. Vse ostalo pa se ne objavi, ker ni v skladu z novinarsko etiko in je v nasprotju z osnovnimi moralnimi načeli. Dopis je bil posredovan tudi predstavnikom družbenopolitičnih organizacij in odgovornim sodelavcem, ki so za to številko Glasila pripravili odgovor in ga objavljamo. Uredništvo meni, da takšen postopek ni kršenje demokratičnega načela informiranja, ampak da Glasilo kolektiva Stol ni prostor, kjer bi se osebno obračunavali in obrekovali vse povprek. Povzetek iz dopisa: Hvala vam, tovariši iz Stola.

V začetku tov. Milke Glažar piše, da so bili delavci, ki so bili upokojeni v le-

tu 1984, povabljeni na srečanje upokojeencev v mesecu decembru. Pri vходу so jih pričakali predstavniki kadrovske službe, samoupravnih organov ter sindikalne konference. Za tem so bili povabljeni v jedilnico na kosilo. Tov. Glažarjeva je pričakovala, da jih bo glavni urednik slikal za Glasilo kolektiva, pa jih ni. V nadaljevanju se ježi, ker nihče ni imel nagovora ob sprejemu, da jih je pozdravil le predsednik CDS tov. Slavko Bergant, ki jim je zaželel tudi srečno novo leto. V nadaljevanju opisuje, kako so morali graditi tovarno in se marsičemu odpovedovati. Jezo izraža tudi nad tem, ker je bila isti dan seja Sindikalne konference in so vodstveni delavci ter predsedniki DPO predčasno zapustili srečanje in odšli na to sejo.

Omenja tudi razpravo v zvezi z delitvijo sredstev ob 80-letnici, ko je bilo vprašanje, koliko naj dobijo upokojeenci. Piše, da smo v Stolu pozabili na upokojeence, čeprav so mnogo pripomogli k izboljšanju standarda.

(Povzetek pripravilo uredništvo!)

Uredništvo

LAKI, POSTOPKI IN NAPRAVE ZA POVRŠINSKO OBDELAVO

Ravno zaradi omenjenih pomanjkljivosti vodotopna lužila opuščamo in jih zamenjujemo z barvili, topnimi v organskih topilih. To so nitrotemeljne barve in oljna lužila. Seveda so cene teh lužil občutno višje, odpravimo pa vse pomanjkljivosti, ki smo jih imeli pri vodnih lužilih, izboljšana je tudi končna kvaliteta obdelave. Površine, ki jih poluzimo, nadalje obdelujemo z brezbarvnim lakom, ki je običajno nitrocelulozni, DD dezmodur — dezmoten ali poliuretanski in kislinotrdilni. Glede na namembnost pohištva se izbere ustrežna vrsta laka. Poleg brezbarvnih lakov uporabljamo tudi pokrivne barvne lake, to so največkrat kemijsko utrja-joči, kot so DD laki, kislinotrdilni laki, poliester laki in epoksy laki.

Lakirne proge

Potrebe po povečanju kapacitet in pomanjkanje strokovne delovne sile ter razvoj novih vrst lakov so v preteklem obdobju pripeljali do zelo obsežne racionalizacije v tehnologiji površinske obdelave pohištva. Prehod na nove načine površinske obdelave lesa se je lahko začel šele takrat, ko se je pohištvo konstruiralo v obliki, ki je ustrezala novim postopkom. Nekdaj splošno uporabno lakiranje korpusov se je nadomestilo z lakiranjem posameznih ploskovnih elementov, montaža pa se opravlja šele po izvršeni površinski obdelavi. Ploskovno pohištvo obdelujemo na avtomatski liniji, elementi so ob enkratnem ali dvakratnem prehodu, odvisno od zahtevane kvalitete, površinsko obdelani.

Tehnologija na liniji zajema naslednje faze: vlaganje, luženje z lužilnim strojem, sušenje lužila v sušilniku, nanos temeljnega laka na polivalnem stro-

V SPOMIN

V samem začetku leta 1985 je do nas prišla vest, da nas je v starosti 54 let za vedno zapustila Marija SERKO, do nedavnega še naša sodelavka. Zaposlena je bila v tozdu 1, v oddelku furnirna in je delala na raznih delovnih mestih, tam, kjer smo jo pač potrebovali.

Zadnja leta pa jo je napadla huda bolezen in ji vidno jemala moč. Kljub temu, da je stanovala daleč od tovarne (v Kolovcu) in je morala vsak dan prehoditi pol ure dolgo pot do avtobusa (zdimi še več), je vztrajala, dokler je mogla. Doma je ostala šele takrat, ko je njena moč že tako opešala, da sama skoraj ni mogla več hoditi. Po dolgih mesecih bolniškega staleža, v katerem se njeno zdravstveno stanje ni prav nič izboljšalo, temveč še poslabšalo, je bila invalidsko upokojena. Na žalost pa pokoja ni dolgo uživala. Umrla je v petek, 11. januarja 1985, od nje pa smo se sodelavci, svoji in sosedje za vedno poslovili v ponedeljek, 14. januarja 1985, na pokopališču v Rovah.

Bojan Kepec

Delo pri izdelku ali polizdelku še ni povsem pri kraju, ko je na njem opravljena končna montaža, čiščenje in retuširanje.

Opraviti je potrebno še embaliranje, to je, zaščititi proizvod, da bo nepoškodovan prispel do kupca.

ju, sušenje laka v sušilniku, brušenje po laku z avtomatskim brusilnim strojem, nanos vrhnjega laka in sušenje. Transport obdelovancev se izvaja s tekočimi trakovi in valjčnimi transporterji. Obdelava na taki liniji zahteva uporabo specialnih hitro sušičnih lakov, kajti sušilniki, v katerih se lak pospešeno suši s pomočjo povišane temperature in vsiljenim kroženjem zraka, so sposobni posušiti film laka nekajkrat hitreje od naravnega sušenja.

Stole in ostalo kosovno pohištvo obdelujemo na posebnih linijah. Obdelovanci potujejo na krožnih transportnih vozičkih ob brizgalnih kabinah, v katerih se površinsko obdelujejo. Med posameznimi kabinami so nameščeni sušilniki za pospešeno sušenje premazov. Tehnološki postopek obdelave stola zajema naslednje faze: luženje, sušenje, nanos temeljnega laka, sušenje, ponovni nanos temeljnega laka, sušenje, brušenje po laku, nanos vrhnjega laka, sušenje. Načini nanašanja materialov pri površinski obdelavi:

Ročno nanašanje s krpo ali gobo se uporablja le za nanašanje nekaterih vrst lužil, po navadi je povezano s tehniko umakanja v lazurno sredstvo ter brisanjem.

Brizganje s posebnimi brizgalnimi pištolami.

Uporabljata se dva načina, in sicer: pri prvem, premazno sredstvo, ki ga dovajamo v brizgalo pištolo, razpršujemo s pomočjo komprimiranega zraka. Drugi način je visokotlačni brezračni, imenovan tudi AIRLES sistem, pri tem sistemu nam posebna visokotlačna črpalka dovaja premazno sredstvo v brizgalo pištolo pod visokim pritiskom, ki se zaradi sproščanja ob izhodu, s pomočjo posebne dize, fino razprši. Sistem brezračnega brizganja, ki ga pri nas šele uvajamo, ima precej prednosti pred klasičnim zračnim brizganjem. Razprševanje je brezračno, zato se ne ustvarja meglenje v prostoru, poraba materialov

je manjša, kvaliteta obdelanih površin je večja, ker se ne ustvarjajo nikakršni zračni mehurčki.

Danes se v svetu že precej uporablja tehnika elektrostatičnega nanosa lakov, uveljavilo se je predvsem v kovinski industriji, v lesni pa manj, ker se težko doseže ustrezna elektroprevodnost. Pri tej tehniki se doseže izkoristek materialov do 90 odstotkov.

Ploskovne elemente pohištva obdelujemo s tehniko nanašanja z valjčnimi nanašalci, to je primerno za nanos lužil in pigmentiranih lakov.

Poleg teh se uporablja še nanos s polivalnimi stroji. Obdelovanci potujejo skozi stroj, na katere pada neprekinjena zavesa laka.

Stružene elemente stolov obdelujemo s tehniko umakanja v lak. V ta namen imamo posebne kadi, v katerih je lak, nad kadjo pa je naprava za avtomatsko umakanje in izvlečenje obdelovancev, ki so vpeti na posebnih letvah s pomočjo železnih konic. Obdelovance potopimo v lak in izvlečemo, na njih nastane film laka, ki ga osušimo v pretočnem sušilnem kanalu. Pri tem načinu lakiranja dosežemo skoraj popolni, 100-odstotni izkoristek laka.

Janez Burkeljca

S preselitvijo skupnih služb v novo zgradbo je stara izgubila dolgoletno pomembnost.

Danes je v njej nekakšno zasilno skladišče, v glavnem pa je prazna in čaka na ureditev. Sem bi se morala preseliti ambulanta in zobozdravstvena služba. Že nekajkrat smo bili odločeni, da bo ta stvar urejena, vendar je doslej ostalo tako, kot je. Zgradba sameva in čaka na obnovitev. Za to je potrebnega precej denarja.

V narečju:

»Vi pa res devate!«

»Ja, dejamo!«

Ob lanskoletni 80-letnici naše delovne organizacije smo Stolovi delavci doživeli razne vrste proslavljanj, med katerimi je bila slovesna seja delavskega sveta in piknik na nogometnem igrišču med glavnimi.

Ob zaključku leta pa smo imeli prilož-

nost videti še zelo zanimivo stvar, to je obisk zabavnega orkestra radia Ljubljana, priznanih slovenskih igralcev, humoristov in pevcev zabavne glasbe. Skratka, to je bil Obisk v kolektivu, kot radijci že vrsto let imenujejo zabavanje delavcev tako rekoč na delovnem mestu.

Utrujen in zaprašen delavec ne bo tako rad poslušal operne ali kake druge resne glasbe. Zelo rad pa bo prisluhnil vedrim popevkarskim melodijam, tistim večno »zele-nim«, ki jih vsak, vsaj malo glasbeno nadarjen človek, vsaj včasih požvižgava.

Radijski orkester je to seveda izvedel zelo kvalitetno, profesionalno.

Stolovo občinstvo je lahko tako ali drugačno, lahko pa je tudi tako veselo, kot na gornji sliki. Čeprav so naši delavci slišali le nekaj novih šal in precej starih, so se vsem smejali. Tudi zaradi tega, ker so bile dobro povedane.

Največ smeha je seveda izzval Rifle, ki je v šaljivih prizorih predvsem neposreden.

Predstavitve radijcev v delovnem kolektivu je zelo prijetno in domiselno vodil radijski napovedovalec in sedanji urednik zabavnega programa Vili Vodopivec.

Le v kaki točki mu je za spremembo pomagal avtor vseh besedil v oddaji, Tone Fornezzi-Tof.

Vodja tozda 1, Feliks Škrlep, je na Srečanju na kratko predstavil našo delovno organizacijo. Tisti, ki smo poslušali že druga radijska srečanja v slovenskih tovarnah, moramo reči, da se je naš Feliks dobro odrezal.

Na Vodopivčevo vprašanje, za koliko se bo naš stol pocenil v letu 1985, je tov. Škrlep rekel, da v prodajni ceni predznak ne bo negativen.

Torej pozitiven, naš stol pa seveda dražji.

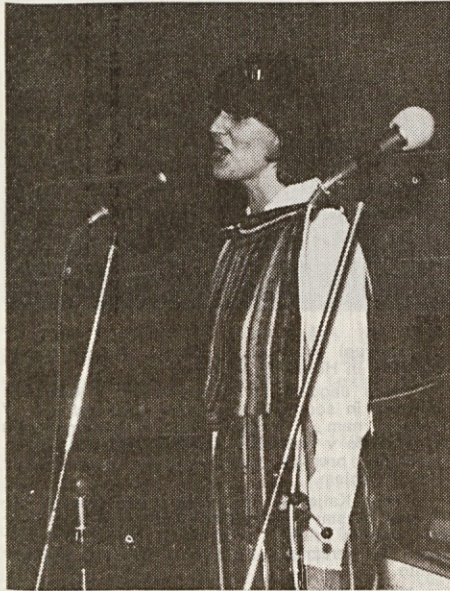
Znani igralec in komik Janez Hočevar Rifle je v tovrstnih oddajah v glavnem človek brez reda in pravega vedenja. Že takoj v začetku je Rifle Stolovce navdušil s takimi zadevami.

Rifle je dober igralec, med podajanjem besedil se je smejal..., skoraj tako, kot bi bilo v resnici.

Pevski koncert 21. 12. 1984 v Kulturnem domu na Duplici

Dupliški 1. a razred je bil dodatna točka zabavnega programa na prireditvi. Meta, Franček in Mitja so si zopet oblekli rdeče pikčaste hlače, majice in obuli superge in z glasbenimi spremljevalci odhiteli na oder. Obrabali so koš o naši tovarni in kraju. Ni lahko nastopiti pred tolikšnim občinstvom in radijskim mikrofonom.

Branka Kraner je lepa ženska, s prav tako lepim glasom. Tudi ob njenem nastopu se je videl poklicni odnos do poslušalcev. Nekateri tega niso opazili, drugim je bilo všeč, tretji so bolj kot poslušali petje, gledali njeno vitko postavo.

Morda pa bo nekaterim moškim ostalo v spominu njeno trkanje na ljubezenske duri.

Poglejte nedeljske sprehajalce. Ljudje hodijo na sprehode s psi ali jih kar vozijo v avtomobilih. Za pasjo ljubezen pravijo, da je edina, ki se da kupiti. Psa negujejo in hranijo, sčasoma se tudi njegove družčine naveličajo, dajo ga ubiti in kupijo novega. Če se za novega sploh odločijo.

»Ali imate pralni stroj?«

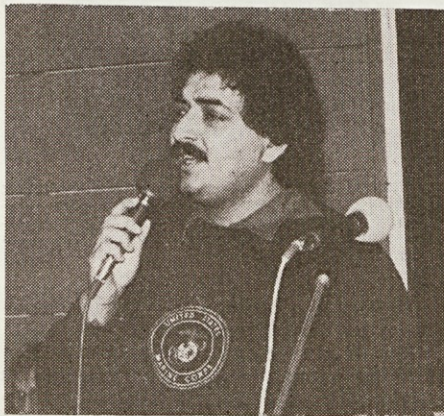
»Tega tipa ni več.«

»Kaj me ne poznate? Moj prijatelj, ki je tudi vaš prijatelj, se je domenil z vami.«

Rifle zna tudi jokati: Na dva načina sveda: zares in na odru. V resnici jokati ga še nismo videli, kako mu pa to uspe v igri, pa vidite na sliki. Še igralka Maja Boh ga je začudena pogledala.

Rifle v jok, Stolovci pa v smeh.

Za Ota Pestnerja je Vili Vodopivec rekel, da je vsaj mož in pol, pa ne zaradi osebne teže, temveč zaradi lepega petja.

Pestner je na nastopu pokazal pravo profesionalnost, čeprav je bila njegova zadnja pesmica sila sentimentalna. S to popevko je posebno prisluhnil ženskim srcem.

Po dolgem času (minilo je že mnogo let), so se spet opogumile domače pevke in pevci in nastopili v Kulturnem domu na Duplici. Za poslušalce je bilo res presenečenje, kar smo ta večer doživljali in slišali.

Najprej moram povedati, da sploh nismo navajeni, da bi bila dvorana pri takšni kulturni prireditvi zasedena do zadnjega, ter da bi pri takšni prireditvi vladala taka disciplina in kultura vseh poslušalcev.

Pa tudi druga presenečenja nad celotnim programom tega večera, ki nam bo še dolgo ostal v spominu ter v upanju, da ne bo predolgo trajalo, ko nam bo spet nuden takšen glasbeni večer.

Naj omenim prvo polovico programa, ko nam je pod vodstvom Karle Bernot zapel deset pesmi ženski pevski zbor Solidarnost iz Kamnika. Pri poslušalcih so takoj zaživele, saj so bile v narodnem tonu in razumljive za vse poslušalce. Ploskanje je bilo burno in sveda so morale pevke dodati še eno pesem. Hvala vsem pevkam za ta kulturni užitek!

Največje presenečenje pa je bil za nas Dupličane v drugi polovici programa nastop mešanega pevskega zbora Svoboda Duplica pod vodstvom Franca Spruka. Res presenečenje za nas, saj so mladi pevci izredno lepo in ubrano zapeli. Njihov program je bil čisto v narodnem tonu, kar je pohvalno za mladi zbor. Zborovodja je izbral pravi način, saj se edino z narodno tematiko lahko pozneje preide na klasiko.

Zbor je odlično pripravljen, za kar gre vsa pohvala mlademu zborovodji. Intonacija je bila čista, način izgovorjave teksta zelo razumljiv, ni bilo nobenega sičenja, kar se sicer rado pojavi.

Tudi glasbeni ansambel s spremljavo črnskih duhovnih pesmi je bil odličen kot tudi solisti.

Poslušalci v dvorani so z dolgotrajnim ploskanjem pokazali, da ljubijo lepo petje, posebno še, če so pevke in pevci njihovi znanci in prijatelji. Vsi ti izvajalci so si izbrali težak hobi, če pomislimo, koliko ur je treba žrtvovati, da se lahko predstavijo poslušalcem.

Upajmo, da bodo z voljo in velikim potrpljenjem ter učenjem vztrajali pri svojem prelepem delu. Res je, da je človeku glas prirodjen, dan mu je že v zibelki, a to ni vse, treba se je veliko učiti, veliko ur žrtvovati.

Upajmo, da smo se vsi poslušalci v dvorani tega tudi zavedali, ter jim z našo prisotnostjo vsaj malo poplačali trud.

Še enkrat hvala zborovodjem, pevkam in pevcem, ne smemo pa tudi pozabiti našega Franca, ki je lepo vodil celotni program.

Vsem nastopajočim želimo v novem letu veliko uspehov ter zdravja!

Kjer družba je poštena, pridruži se ji tudi ti, boš videl, ne bo dolgo — in pesem

zazveni.

Če pa družba je hudobna in hinavska vsa, taka pač nobenih pesmi ne pozna.

Ernest Kvartič

Prijeten večer z Grupo JUNIJ

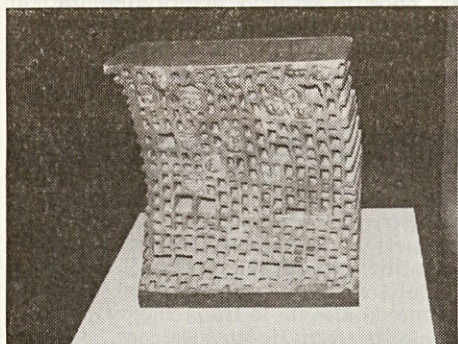
V resnici je bilo na slovesni otvoritvi razstave prisotnih še precej drugih ljudi. Člani grupe Junij pa so se, bolj kot z besedo, predstavili s svojimi likovnimi deli.

Drži pa še vedno, da je slovesnost prijetnejša in intimnejša, če je organizirana v posebnem prostoru in ne v dvoranskem številu.

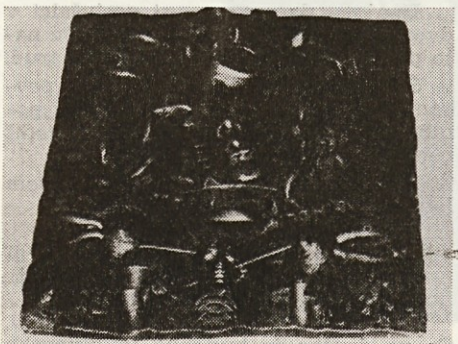
Neki večer pred novim letom so se v dupliškem Interieru zbrali umetniki skupine Junij, predsednica Kulturne skupnosti Kamnik, tov. Mojca Podobnik, mešani pevski zbor Svoboda Duplica pod vodstvom Franca Špruka, predstavniki DO Stol in povabljeni gostje.

Na tej slovesnosti je bilo zares vse neposredno. Taki so bili uvodni govori, tako je bilo petje pevskega zbora, še posebno trinajstletne solistke Nataše Šimunovič, ki ji je od začetne treme enkrat glasek malo zatrepetal, vendar bo z voljo in delavnostjo lahko kmalu odlična pevka in solistka. Tako je bilo vodenje zbora Franca Špruka, ki je kljub mladosti pokazal dobro znanje in veliko prizadevnost, tak je bil tudi govor predstavnika skupine Junij dr. Leva Menašaja, ob katerem smo nehote pomislili na smisel življenja, dela, problemov in na smrt vsakogar, ki se je rodil.

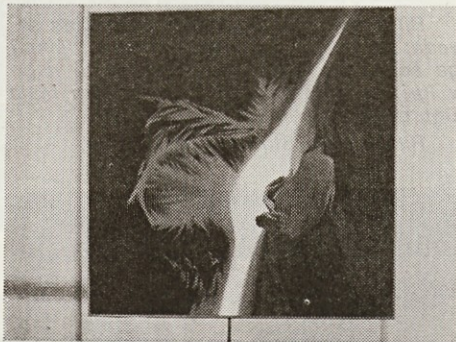
Take so bile tudi razstavljenе slike: tipanje in hlastanje za življenjem, o položaju človeka v sodobnem svetu, o njegovem razmerju do narave, do vseмира; vprašanje malega in vsakdanjega,

Tone Demšar se nam je predstavil s plastikami v žgani glini, ki jih artikulira določena racionalna intervencija v obliki okvirja, zaboja, valjaste posode in ostri premočrtni ali pa tudi organski rez.

Boštjan Putrih goji figuraliko in hkrati abstraktno formo. Figure pogosto opredeljuje s konstruktivističnimi prvimi. Razstavlja serijo kovinskih plastik.

Ratimir Pušlja razvija klasično slikarstvo z opaznimi vplivi prijemov nove ekspresivne figuralike. Figure razvija v kombinaciji z geometričnimi strukturami in imaginativnimi slikami kosmosa.

razčlenjevanje starega in iskanje preoblikovalske poti k novemu.

Na likovni način so bili razstavljeni predmeti morda nekoliko abstraktni, na prvi pogled zgoščeni, vendar z veliko izrazno močjo, ki je takoj po kulturnem programu pritegnila obiskovalce k ogledu.

Prodajna razstava skupine Junij v dupliškem Interieru, ki je odprta do 31. 1. 1985, je lepa poživitev za našo trgovino in umetniški užitek za obiskovalce.

Ciril Sivec

V Grupi Junij so še Stene Jagodič, Enver Kaljanac in Harald Draušbaher.

Stane Jagodič se je predstavil s klasičnim motivom in sodobnimi barvnimi serigrafijami. V grafikah nam je prikazal svečan monumentalni izraz, ki je v nasprotju z vedno bolj absurdnim, banalnim, premalo poduhovljenim in harmoničnim življenjem.

Enver Kaljanac ima poleg tradicionalnih akvarelov razstavljenе fotomontaže, kjer je izhodišče zrcalna prizma, ki omogoča trdno komponiranje in izraznost z močno erotično komponento.

Harald Draušbaher se ukvarja z grafikami za kulturne prireditve, reklame in fotografskimi serigrafijami. Na razstavi se je predstavil s plakati.

Informacije o članih Grupe Junij je pripravila Darinka Vovk

Včasih je beseda zasukana v šalo samo zaradi šale, včasih je v tem precej resnice. Kakšen namen je v naslednjih besedah, ugotovite sami.

Ko so neposredni vodje v proizvodnji delali preizkus iz varstva pri delu, so se nekateri v zadnjih vrstah pričeli potiti in bati, da na vprašanja ne bodo znali odgovoriti. Šaljivec ob oknu se je namuznil in rekel: »Kaj se sekirate, če ne boste naredili, boste šli pa v skupne službe.«

* * *

»Sinček, če boš pesmico lepo povedal, ti bom pa nekaj kupila.«

»Bom, samo prosim 2000 din.«

MARINKO KNEŽEVIČ in NK Stol (Trenor o nogometu in nogometnem klubu Stol)

V pretekli sezoni smo z veseljem spremljali uspehe Nogometnega kluba Stol, ki ima v letošnji sezoni cilj priti v 1. slovensko ligo. Zasluge za takšen uspeh gredo mnogim in eden izmed teh je trener NK Stol — Marinko Kneževič.

Trenor Stolovih nogometašev je Marinko Kneževič. Tudi vzgoja dobrih in discipliniranih športnikov je težko delo.

Marinko prihaja izpod Kozare. Oče je svoje življenje izgubil v bitki na Kozari, mater pa so mu Nemci ubili v taborišču Jasenovac. Kot vojna sirota je svojo mladost preživel po dijaških domovih — internatih. V 16. letih življenja po internatih je bil prikrajšan za mnoge nežnosti, ki jih lahko nudita le mati in oče. Pa vendar je kljub temu vztrajal na poti, ki ga je vodila k cilju, da si ustvari dom in družino. 1955. leta je prišel v Slovenijo. Končal je srednjo tehnično šolo in je sedaj zaposlen v Inštitutu za vakuumsko tehniko. Je oče 15-letnega Veselina in 13-letnega Radenka. Malce z grenkobo pove, da nobeden od sinov ni navdušen za nogomet. Potem pa pravi: »Saj sem tudi sam kriv. Ko sem mnoge pionirje — mladince in člane učil nogometnih veščin, mi je zmanjkalo časa za otroke, da bi jima pokazal lepoto nogometa. No, kljub temu pa sta oba dobra športnika.« V življenju, ki ga je preživel po internatih, bi lahko zašel na stran pota. A Marinko ni. »Že zgodaj sem začutil ljubezen do nogometa. To je bil tudi edini šport, ki smo ga najbolj gojili po internatih. Tako mi je časa za vse drugo zmanjkovalo, ostal sem zvest nogometu.«

Ko se je izkazal v pionirskih in mladinskih ligah, je leta 1962 zaigral pri Svobodi v Ljubljani. Se dobro se spomni Braneta Oblaka, ki je igral pri mladincih. Leta 1964 je pustil službo in šel igrati profesionalni nogomet k Istri Pula, ki je igral v II. zvezni ligi. Med tem je odslužil tudi vojaški rok in leta 1966 zaigral v dresu Olimpije. Treniral jih je Elzner, ob njem pa so igrali še med drugim Arslar Agić, Frančeški, Zagorc itd. Žal v ekipi ni najboljši uspel in se je vrnil v Slavijo in počasi kot igralec obesil kopačke na klin. Ko ga povprašam, če mu je kaj žal, da ni uspel kot poklicni nogometaš, pravi: »Če sem iskren, je bila moja želja uspeti v nogometu, a vendar, če se danes ozrem nazaj, mi ni žal. V nogometu je tako: Če nisi v špici, se ti slabo godi. Tudi govornice o velikih denarjih niso vedno resnične. Ko pobere večji del klub in manager, nekaj še ostane nogometašu. Ne, ni mi žal!«

Svojo pot je nadaljeval kot trener. Sedaj je tik pred tem, da položi diplomu za licenco trenerja 1. razreda. O razmerah v amaterskem nogometu pa meni: »Znani portoroški sklepi so naredili amaterskemu nogometu veliko škode.«

Marinko o NK Stol

Pred 10. leti so športni delavci takratnega NK Virtus, med drugim je bil tudi, žal že pokojni, Maks Flis, prišli na Nogometno zvezo z željo, da dobijo trenerja. Tako se začnejo prve brazde vzgoje nogometašev v Kamniku, ki jih je oral Marinko. Nekaj časa je treniral člane NK Virtus. Zaradi že znanih portoroških sklepov, se je podrl takraten sistem tekmovanja in Marinko začne vzgajati generacijo pionirjev ter kasneje mladincev. Do dela z mladimi čuti posebno veselje: »Ko si trener, ni dovolj samo, da jih naučiš nogometnih veščin, spremljati moraš tudi njihove zasebne težave doma, v šoli kot oče.

Vzgojil sem generacijo mladih, ki zelo uspešno igrajo nogomet in so se izkazali kot zrele osebe v življenju. Sem proti kupovanju igralcev! Klub, ki hoče dolgoročne uspehe, mora vzgojiti svojo generacijo. Avgusta 1984 sem prevzel peto selekcijo NK Stol, ki je v lanskem letu osvojila prvo mesto v območni slovenski ligi. Želja uprave kluba in nogometašev je, da ostane prvi in si tako dobimo vstopnico za 1. slovensko ligo. Sam sem razpoložen optimistično. Pri tem pa gre vsa zahvala delavcem Industrije pohištva Stol Kamnik in krajanom Duplice, ki so finančno podprli naša prizadevanja.

V veliko pomoč so mi tudi tehnični vodja Franc Semeja, tajnik Bojan Kukanja in gospodar Jože Prosen. Pogoji za delo so po zaslugi delavcev Stola ugodni. Želja nogometašev je velika. To pa je tudi enkratna prilika, da nam uspe vrnitev v 1. slovensko ligo.

Sedaj s fanti že treniramo 3-krat tedensko klub mrazu in globokem snegu. Ekipa je zdrava in zelo homogena. Če bodo tudi letos sodniki sodili pošteno kot lansko leto in če bomo imeli malo sreče, nam mora uspeti.«

Kakšen pa je trenerski kruh, ga povprašam? »Kakor je lep, je lahko tudi grenak. Lahko se zgodi, da te čez noč odslovijo. Ljudje hočejo samo zmage, a to ni vedno odvisno od trenerja.«

Za konec pa še nasvet za tiste, ki bi radi igrali nogomet. »Mladi, ki želijo igrati nogomet, naj se nam le pridružijo. A pri tem ne smejo zanemariti dolžnosti v šoli in do staršev. Profesionalna pot pa je trda. Poleg talenta zahteva tudi veliko dela, odrekanja.«

Pogovor bi še lahko nadaljevala, a končala sva z željo, da se v jeseni pogovoriva v našem NK v 1. slovenski ligi.

Franc Pestotnik

Nande Lah in Dare Golob sta predlagala in tudi pomagala izdelati šablono za razrez predalnih delov predalov za ta predalnik.

Polizdelek, iz katerega se potem zelo natančno natančno razrežejo vse tri ličnice, je prej v enem kosu.

Koliko nam je za izposojeno knjigo

Breda Vukmir je študentka četrtega letnika slavistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani in stara dvaindvajset let. Nekaj besed sva izmenjala tudi o njenem izobraževanju, glavna beseda pa je tekla o knjižnici DPD Svoboda Duplica, ki je v Kulturnem domu na Duplici.

Breda je še mlado dekle, vendar je vzela zadevo s knjižnico zares kot starejša knjižničarka z veliko izkušnjami.

Kako torej z dupliško knjižnico in kakšna pravzaprav je? V zbirki je okoli 5500 knjig. Največ je seveda leposlovnih, so pa tudi strokovne, vendar ne v strogem pomenu, temveč poljudnoznanstvenih oblik. Nekaj knjig je starejšega datuma, več jih je pa starih nekako četrto stoletja in manj.

Za potrebe knjižnice knjige vedno nanovo kupujejo. Tudi otroške slikanice in mladinsko literaturo, pa tudi domače zgodbe, npr.: od Kmečke knjižne zbirke.

Okus bralcev je seveda različen. Najmlajši segajo po slikanicah in preprostih mladinskih povestih, nekoliko starejši šolarji po klasičnih slovenskih povestih in romanih, ker jih morajo pač prebrati za obvezno čtivo, starejši bralci pa po knjigah, ob katerih se zabavajo. Trenutno je iz knjižnice zelo brana knjiga Sandre Peretti Zenskar in Honzalikova Kirurginja. Bredi se zdi čudno, da se ljudem po obvezni šoli okus tako menja. Zanj bi bilo veliko bolj razumljivo, da bi Dupličani radi brali kaka zares dobra domača in svetovna dela, uživali v zgradbi in slogu knjige in se še zanimali za pisatelja in pogoje, v katerih je posamezna dela napisal.

Vendar pa Dupličani in okoličani niso taki. Pravijo, da je nekako slovensko povprečje, da Slovenec prebere po eno knjigo na leto. Če se torej že odloči zanj, potem hoče ob njej uživati, če ne v napeti zgodbi, pa v opisovanju zadev, ki jih gledamo v kinu ali v zabavnem televizijskem programu.

Tudi Stolovi delavci hodijo po knjige v knjižnico. Niso tako množični ne iz proizvodnje ne iz skupnih služb. Iz skupnih služb si redno izposoja knjige nekako pet ali šest ljudi. Tudi upokojnenci zelo malo berejo. Zelo redna bralka pa je naša upokojenka Pepca Juršič, ki je tudi za naše Glasilo že napisala nekaj zelo posrečenih pesmi.

Knjižnica je odprta enkrat na teden, ob ponedeljskih zvečer, od petih do osmih. Tako je napisano tudi na vratih ob vstopu v knjižnico. Ob vpisu v članstvo je potrebno vplačati starega tisočaka, kar zares ni veliko. Tedaj dobi novi član izkaznico.

Za vsako izposojeno knjigo pa je potrebno plačati še izposojevalnino, ki je za zelo majhne in preproste knjige 2 dinarja, za strokovne pa je cena od

Breda Vukmir je izredno prijetno dekle. V pogovoru pa se ji že močno pozna šolanje na fakulteti in lastna navezanost na pisano in govorno besedo.

10 do 20 dinarjev. Zadnja cena velja, npr.: tudi za Marxova dela.

Strokovno knjigo je potrebno prebrati v enem mesecu, druge pa v 14 dneh. Če bralec knjige v določenem času ne vrne, mora plačati zamudnino, ki na teden zneso nekako toliko, kot je izposojevalnina. Zamudniki plačajo ta denar brez oporekanj.

Veliko večje težave pa so z ljudmi, ki imajo knjige iz knjižnice doma, vendar se niti na poštne pozive ne oglasijo. Reči moramo, da ta odnos zares ni lep. Če hoče človek neko knjigo prebrati, potem je povsem normalno da si jo bo izposodil. Vprašati pa se je treba, zakaj ljudje držijo knjige doma, nekeje pod vsakodnevnim časopisjem, drugi vestni bralci pa bi prav te knjige radi brali.

V obtoku je naenkrat nekaj sto knjig. Starejši bralci so pri izposojanju bolj preudarni in si naenkrat ne izposodijo večje število knjig, mlajši pa bi to kar radi, vendar jim Breda prijateljsko svetuje, da naj raje preberejo eno, dve ali tri knjige, potem pa naj pridejo po druge.

Pravi bralci imajo tudi na zunaj dober odnos do knjige. Po uporabi prav tako vrnejo, povedo nekaj besed o vsebini in tudi pokažejo svoje navdušenje. So pa tudi ljudje, ki knjige raztrgajo, zamažejo in zmečkajo. Je pa zelo težko ob vračanju vsako knjigo pregledati in človeku reči, da ni prav ravnal.

Breda ima rada knjižnico. Ima dober pregled nad zbirko in rada svetuje novim bralcem, po čem naj sežejo. Še bolj vesela pa bi bila, da bi se za knjige dupliške knjižnice zanimalo več ljudi, ko bi se posebno v tem zimskem času moglo za branje najti kako urico več.

Naša sogovornica se je za naše bralce, Stolove delavce zelo rada pogovorila. Še bi kramljala o številnih delih, ki samevajo na policah v Kulturnem

domu, čeprav jo je čakalo že drugo delo. Skupaj sva se odločila, da presojo za vsako nanovo prebrano knjigo prepustiva Dupličanom in okoličanom; k temu pa jih prisrčno povabiva.

Bredi Vukmir, dekletu, s katerim bi se o knjigah lahko pogovarjal ure in ure, ker ji je slovenščina, pisanje in branje nasploh najbližje, kar jo zanima, lepa hvala za pogovor.

Ko sem odhajal od nje, sem nehotе pomislil, kako dobro in lepo bi bilo, če bi imeli na vseh delovnih mestih tako vestne ljudi. Tedaj bi zares vsakdo toliko naredil, kot bi bilo v njegovi moči.

Ciril Sivec

Novoles — pokrovitelj petih zimskošportnih iger sozda UNILES

Zima, ki letos ne skopari z mrazom in snegom, ustreza vsem, ki bodo to zimo pokrovitelji zimskih športnih iger. Tako imajo vse naravne pogoje, da bodo lahko organizirali tekmovanja na načrtovanih terenih.

Letos se bomo delavci Unilesa udeležili tekmovanja na Dolenjskem. DO NOVOLES je pomagala, da je v Črmošnjicah ob obrobku Roga zrasel nov smučarski center na Dolenjskem.

Ta dolenjski smučarski center, ki so ga pred kratkim odprli, bo gostil smučarje Unilesa na petih zimskih igrah.

Pokrovitelj zimskih športnih iger je DO Novoles, letošnje leto praznuje 40-letnico uspešnega dela.

Po vojni so začeli z razčaganjem lesa. Danes se lahko pohvalijo, da so se v štiridesetih letih razvili v sodobni lesni gigant na Dolenjskem, ki zaposluje že 3000 delavcev.

Proizvodni program je vsem dobro poznan po izdelkih, kot so kopalnica KOLPA-SAN in lični gugalniki, ki jih uspešno izvažajo.

Tereni, na katerih bomo smučali, se nahajajo sredi partizanskega Roga. Tu sredi Roga se bomo srečali stari znanci in se ponovno pomerili na smučkah in se ob podelitvi priznanj srečali na družabnem srečanju.

Tekmovanje bo v soboto, 9. februarja, v Črmošnjicah. Za delavce Stola je to delovni dan, zato si bomo morali vsi smučarji, ki se bomo udeležili tekmovanja, vzeti prost dan.

Pomerili se bomo v veleslalomu in v tekih na smučeh. Veleslalom bo potekal na dveh progah, in sicer na daljši za mlajše moške in na krajši za ženske in starejše moške.

Proga za tekače bo dolga za I., II. in III. kategorijo moških 6 km, za IV. kategorijo moških in za ženske pa 3 km.

Odhod z avtobusom izpred STOLA predvidevamo ob 5.30.

Vsem, ki nas bodo zastopali na petih zimskih igrah, želimo veliko športne sreče v Črmošnjicah.

Jože Zupin

Izdaja v 2100 izvodih Industrija pohištva STOL Kamnik. Glasilo urejajo — glavni urednik CIRIL SIVEC, odgovorni urednik FRANC PESTOTNIK in člani uredniškega odbora: Marija GOLOB, Diana RUTAR, Bine Kladnik, Vinko Jagodic, Franci Štebe, Danica Kocar, Sonja Zorn in Boris Plevel. Lektor: Ivan Sivec. List izhaja vsak mesec in ga prejema Stoletni delavci in upokojnenci brezplačno. Natisnila TISKARNA LJUBLJANA v Ljubljani. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu 421-1/72.